

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ
ΕΠΙ Τῆ ΒΑΣΕΙ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΝ*

Υ Π Ο
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ν. ΣΙΜΩΤΑ
Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Οἶ (Ἀκύλ.). (Σοφ. 3,18).

Οἶμι. Ἐπιφώνημα, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐκφράζεται ὀδύνη, λύπη, τρόμος, ἔκπληξις, δυσχέρεια κ.λπ. Τὸ κείμενον ἐνταῦθα εἶναι τεταραγμένον. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *hajju*, ἤτοι ἐγένετο. Καθίσταται ὁμως δυσχερεστάτη ἢ ἔννοια τοῦ οἰκειοῦ κειμένου, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς λέγει: «Θὰ ἀπομακρύνω ἀπὸ σοῦ τὴν αἰσχύνην». Οἶ Ο' ἀνέγνωσαν *hoj*, μεταφράσαντες «οὐαί». Τὸ ἐπιφώνημα δὲ «οἶ» τοῦ Ἀκύλα εἶναι παρόμοιον πρὸς τὸ «οὐαί» τῶν Ο'. Τοιουτοτρόπως δύναται τις νὰ δεχθῆ, ὅτι ἡ μετάφρασις τοῦ Ἀκύλα προσεγγίζει ἐνταῦθα τοὺς Ο' καὶ ἀφίσταται τοῦ ἔβραϊκοῦ.

Οἰάκωσις (Ἀκύλ.). (Ἰὼβ 37,12).

Οἰάκωσις, ὁ χειρισμὸς τοῦ οἴακος, τοῦ πηδαλίου, ἢ δι' αὐτοῦ διεύθυνσις, διακυβέρνησις. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *bethahbulothaw*, ἤτοι ὑπὸ τὰς ὀδηγίας του (ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του). (Καὶ αὐτὰ [τὰ νέφη] κυκλώνουν συστρεφόμενα ὑπὸ τὰς ὀδηγίας του). Οἶ Ο' δὲν μεταφράζουν τὴν ἀντίστοιχον ἔβραϊκὴν, ἀλλὰ μεταγράφουν αὐτὴν διὰ τοῦ «ἐν θεεβουλαθῶθ», τὸ ὁποῖον εἶναι ἀκατανόητον⁶¹. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν οἰακώσεσιν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκὸν κείμενον.

Οἰκετία (Σύμμ.). (Ἰὼβ 1,3).

Τὸ σύνολον τῶν ἐν τῇ οἰκογενεῖα ὑπηρετούντων, τῶν δούλων. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *wa'abudda*, ἤτοι καὶ οἶ ὑπηρετεῖται. (Καὶ ὁ ἀριθμὸς

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 444 τοῦ προηγουμένου τεύχους.

⁶¹ Περισσότερα περὶ αὐτοῦ βλ. ἐν Π. Σιμωτά, *μν. ἔργ.*, σελ. 75-76 (ἐν λ. θεεβουλαθῶθ).

τῶν ὑπηρετῶν ἦτο μέγας). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ὑπηρεσία», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ οἰκετία», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Οἰκοδόμημα (Ἀκύλ.). (Ἄμωσ 9,1).

Τὸ οἰκοδομούμενον ἢ τὸ οἰκοδομηθὲν κτίριον. Τὸ κείμενον δὲν εἶναι σαφὲς ἐνταῦθα. Πιθανώτατα ὅμως τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *hakarphor*, ἦτοι *κιονόκρανον*. (Εἶδον τὸν Κύριον ἰστάμενον πλησίον τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ εἶπεν· κτύπησε τὸ κιονόκρανον· καὶ ἐσειέθησαν τὰ θεμέλια). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπὶ τὸ ἰλαστήριον» (τὸ χρυσοῦν κάλυμμα τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὸ οἰκοδόμημα», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς περιπίου καὶ τοὺς Ο'.

Οἰκόνδε (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 67 [68],7).

Οἰκαδε, πρὸς τὰ οἰκεία, πρὸς τὴν πατρίδα, εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *hajetha*, ἦτοι εἰς οἶκον. (Ὁ Θεὸς ἐγκαθιστᾷ τοὺς μοναχικοὺς ἀνθρώπους εἰς [τὸν ἴδιον] οἶκον)⁶². Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «ἐν οἴκῳ». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «οἰκόνδε», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐξ. 28,26.

Οἶμη (Θεοδοτ.). (Ἰερ. 51,33 [45,3]).

Ἰασμα, ὠδὴ, λόγος, ἱστορία. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'oj - na' li, ἦτοι ἀλλοίμονον εἰς ἐμέ, οὐαί μοι. (Ἀλλοίμονον εἰς ἐμέ, διότι προσέθεσεν ὁ Κύριος λύπην εἰς τὸν πόνον μου). Οἱ Ο' ἔχουν «οἶμοι», τὸ γνωστὸν ἐπιφώνημα θλίψεως, πόνου, τρόμου κ.λπ., τὸ ὅποιον καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἐνταῦθα («οἶμοι, οἶμοι»), ὑπὸ τὴν αὐτὴν πάλιν ἔννοιαν. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «οἶμη», δὲν ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'.

Οἰνάνθη (Σύμμ.). (Ἰσμ. 2,13).

Τὸ ἄνθος τῆς ἀργίας ἀμπέλου, τῆς σταφυλῆς, ἢ ἄμπελος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *semadar*, ἦτοι τὸ ἄνθος τῆς ἀμπέλου. (Ἡ συκὴ ἐμφανίζει τὰ ἄωρα σὺκά της, αἱ ἄμπελοι μὲ τὰ ἄνθη τῶν ἀναδίδουν εὐχάριστον ὀσμὴν). Οἱ Ο', ἐκλαβόντες, προφανῶς, τὸ προαναφερθὲν *semadar* ὡς ρῆμα, μετέφρασαν «*κικριζουσιν*», ἦτοι ἀνθοῦν, θάλλου. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἡ οἰνάνθη», ἀποδίδει μὲν ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὀρθῶς δὲ δὲν υἰοθετεῖ τὴν ὡς ἄνω μετάφρασιν τῶν Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν στίχῳ 5.

62. Ἐνν. διὰ τοῦ γάμου.

Οἰνία (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 62,8).

Νέος οἶνος (;). Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *tirošekh*, ἥτοι τὸν νέον οἶνον σου, τὸ γλεῦκός σου. (Καὶ δὲν θὰ πίνουν οἱ υἱοὶ τῶν ἀλλογενῶν τὸν νέον οἶνόν σου). Οἱ Ο' ἔχουν «τὸν οἶνόν σου». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «οἰνίαν σου», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἔβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ζαχ. 9,17.

Οἰνοφλυγίζω (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 56,12).

Οἰνοφλυγῶ, εἶμαι οἰνόφλυξ, πεπληρωμένος οἴνου, μεθυσμένος, μέθυσος, ἀλκοολικός. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *wenisbe'a*, ἥτοι ἄς μεθύσωμεν. (Ἄς φέρω οἶνον καὶ ἄς μεθύσωμεν μὲ δυνατὸν ποτόν). Εἰς τὸ κείμενον τῶν Ο' δὲν ὑπάρχει ὁ οἰκείος στίχος. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «καὶ οἰνοφλυγίσωμεν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν.

Οἰνῶν (Σύμμ.). (Ἄσμ. 2,4).

Μικρὰ ἀποθήκη οἴνων, κελλάρι, οἰνοπωλεῖον. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *'el - beth hajjajin*, ἥτοι εἰς τὸν οἶκον τοῦ οἴνου (τοῦ πότου, τοῦ συμποσίου). (Ὁδηγήσατέ με εἰς τὸν τόπον τοῦ πότου). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «εἰς οἶκον τοῦ οἴνου». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «εἰς τὸν οἰνῶνα», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ὀλίγως (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 10,7).

Ὀλίγον, μικρόν. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *lo' - me'at*, ἥτοι οὐκ ὀλίγα. (Διαλογίζεται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ νὰ καταστρέψῃ καὶ ἀφανίσῃ οὐκ ὀλίγα ἔθνη). Οἱ Ο' ἔχουν, ὡσαύτως, «οὐκ ὀλίγα». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «οὐκ ὀλίγως», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἔβραϊκόν, ἐπίσης δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ὀλισθηρὸς (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 30,10).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ὑπόκειται εἰς ὀλισθησιν, ὁ εὐόλισθος, λεῖος, γλιστερός. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *halaqoth*, ἥτοι κολακείας. (Λέγετε πρὸς ὑμᾶς κολακείας, προφητεῦτε πλάνας). Οἱ Ο' δὲν εἶναι σαφεῖς ἐνταῦθα. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὀλισθηρὰ», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἔβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Παρ. 7,5, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Παρ. 2,16. Ἰεζ. 12,24.

Ὀλισθος (Σύμμ.). (Ψαλμ. 72 [73],18).

Ὀλισθημα, παγίς. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *bahalaqoth*, ἥτοι εἰς ὀλισθηρὰ μέρη. (Ἐσὺ ὁμως ἔθεσες αὐτοὺς εἰς ὀλισθηρὰ μέρη). Οἱ Ο' ἔχουν «διὰ τὰς δολιότητας», ἥτοι λόγῳ τῶν κακιῶν των. Ἡ

τοιαύτη μετάφρασις τῶν Ο' δὲν εἶναι ἀτυχής, δεδομένου ὅτι ἡ οἰκεία ἑβραϊκὴ λέξις ἐμπεριέχει καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς κολακείας, τῆς ἀπάτης καὶ τῆς δολιότητος. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐν ὀλίσθω», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ὀλιῶ (Ἀκύλ.). (Ἱερ. 14,2).

Μειώνω, ἐλαττώνω, λιποψυχῶ, ἐκλείπω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'umlelu, ἤτοι στενάζουν. (Θρηγεῖ ὁ Ἰούδας καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ στενάζουν). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐκενώθησαν», ἤτοι ἔμειναν κεναί. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὠλιώθησαν», ἀπομακρύνεται ἐλαφρῶς τῆς ἐννοίας τοῦ ἑβραϊκοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν Ο'.

Ὀλμος (Ἀκύλ.). (Παρ. 27,22).

Κυλινδρικός, στρογγύλος λίθος, ἰγδίων («γουδί»). Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει bammakhteš, ἤτοι εἰς τὸ ἰγδίον. (Καὶ ἂν ἀκόμη κτυπήσῃ τὸν ἄφρονα μὲ τὸν κόπανον εἰς τὸ ἰγδίον ..., δὲν θὰ τὸν ἀφήσῃ ἢ ἀφροσύνη του). Τὸ κείμενον τῶν Ο' ἐνταῦθα εἶναι παρεφθαρμένον καὶ δὲν ἐπιτρέπει νὰ διακριθῇ πῶς ἀποδίδεται ἐν αὐτῷ τὸ ἑβραϊκόν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν ὀλμω», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Κριτ. 15,19. Σοφ. 1,11, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Κριτ. 15,19. Παρ. 27,22 καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Κριτ. 15,19. Σοφ. 1,11.

Ὀλόξηρος (Σύμμ.). (Ψαλμ. 57 [58],10).

Τελείως ξηρός, στεγνός. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει haqon, ἤτοι καύσιμον, αὐτὸ τὸ ὅποιον καίεται. (Πρὶν ἀκόμη αὐξηθῶν αἱ ἄκανθαί σας καὶ γίνουσι θάμνοι, εἴτε πράσινοι εἴτε κατάξηροι [διὰ νὰ καοῦν], θὰ ἀρπάξῃ αὐτοὺς ἢ δίνη). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν ὀργῇ», ἀπόδοσιν, ἢ ὁποία μεταφορικῶς ἔχει τὴν ἰδίαν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ὡς ὀλόξηρον», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, δὲν ἀφίσταται δὲ καὶ τῶν Ο'.

Ὀλοτελῶς (Ἀκύλ.). (Δευτ. 13,17).

Ἐντελῶς, πλήρως, καθ' ὀλοκληρίαν, ὀλοσχερῶς. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει kalil, ἤτοι ὀλόκληρος, ἐξ ὀλοκλήρου. (Καὶ νὰ καύσῃ τὴν πόλιν καὶ ὅλα τὰ λάφυρα αὐτῆς ἐξ ὀλοκλήρου [ὡς ὀλοκαύτωμα], εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου). Οἱ Ο' ἔχουν «πανδημ(ε)ί», ἤτοι μεθ' ὅλου τοῦ λαοῦ, πανδημῶς. Ἡ τοιαύτη μετάφρασις εἶναι ἐπιτυχής, τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ ὡς ἄνω ἑβραϊκὴ λέξις εἰς τινα χωρία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης σημαίνει καὶ ὀλοκλήρον τὸν δῆμον, τὴν πόλιν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὀλοτελῶς», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ὅμαλος (Ἀκύλ.). (Ἰησ. Ν. 13,9).

Λεῖος, ἐπίπεδος, χωρὶς ἐσοχὰς ἢ ἐξοχὰς, πεδινὸς (τόπος), κοιλάς. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *hammīšor*, ἦτοι τὴν πεδινὴν. ([Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτούς...] ὀλόκληρον τὴν πεδινὴν περιοχὴν, ἀπὸ Μαδεβὰ μέχρι Δαιβάν). Οἱ Ο' , θεωροῦντες τὴν ὡς ἄνω ἀντίστοιχον ἔβραϊκὴν λέξιν ὡς τοπωνύμιον, ἀφήνουν ταύτην ἀμετάφραστον («τὴν Μισώρ»), ὡς πράττουσι καὶ ἀλλαγῆς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἰς παρομοίας περιπτώσεις. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὴν ὀμαλήν», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὁρθῶς δὲ ἀφίσταται τῶν Ο' . Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἑλληνικὴ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀριθμ. 31,12. Δευτ. 1,17. 34,1. Α' Βασ. (Σαμ.) 23,24. Β' Βασ. (Σαμ.) 2,29. 4,7. Ἰὼβ 39,6. Ψαλμ. 25 (26),12. Ἰησ. 35,6. 41,19. 51,3. Ἀμὼς 6,14, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Β' Βασ. (Σαμ.) 2,29. Ψαλμ. 25 (26),12 καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Δευτ. 1,1. 3,10. Ἰησ. Ν. 13,9. Ψαλμ. 25 (26),12. 142 (143),10.

Ὅμβρῶ (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 77 [78],2).

Ρέω, παρέχω ὡς βροχὴν, δίδω ἀφθόνως. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *'abbī'a*, ἦτοι θὰ ἀφήσω νὰ ρέῃ (ἐκ τοῦ στόματός μου), θὰ διηγηθῶ. (Θὰ ἀνοίξω τὸ στόμα μου μὲ παραβολάς, θὰ διηγηθῶ ἀρχαίας ἱστορίας). Οἱ Ο' ἔχουν «*φθέγξομαι*», ὑπὸ παρομοίαν πρὸς τὸ ἔβραϊκὸν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ὄμβρῆσω*», δίδει τὴν ἰδικὴν του ἔννοιαν εἰς τὴν ἀντίστοιχον ἔβραϊκὴν λέξιν, τὴν ὁποίαν ἀποδίδει παραπλησίως, προσεγγίζει δὲ παρομοίως καὶ τοὺς Ο' .

Ὅμιλος (Ἀκύλ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 19,20).

Ὅμας ἀνθρώπων, συνάθροισις, πλῆθος, ὄχλος. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *'eth - lahaqath*, ἦτοι τὴν συνάθροισιν. (Καὶ εἶδον τὴν συνάθροισιν τῶν προφητῶν, οἱ ὅποιοι προεφήτευσαν, καὶ τὸν Σαμουὴλ ἐπιβλέποντα αὐτούς). Οἱ Ο' ἔχουν «*τὴν ἐκκλησίαν*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*τὸν ὄμιλον*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο' .

Ὅμιχλῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 64 [65],13).

Καθιστῶ τι ὀμιχλῶδες, καλύπτω ὑπὸ ὀμίχλης. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *jī'arhu*, ἦτοι σταλάσσουν, στάξουν. (Σταλάσσουν οἱ βοσκοτοποὶ τῆς ἐρήμου, καὶ οἱ λόφοι περιζώνονται χαράν). Οἱ Ο' ἔχουν «*πιανθήσεται*», ἦτοι παχύνεται (παχύνονται, αὐξάνονται). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ὀμιχλωθήσονται*», εἶναι προφανές, ὅτι ἀπομακρύνεται ὀλίγον τι ἀπὸ τὸ ἔβραϊκόν, πολὺ δὲ περισσώτερον ἀπὸ τοὺς Ο' .

Ὅμογνώμων (Σύμμ.). (Ψαλμ. 118 [119],24).

Ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἔχει τὰ αὐτὰ συναισθήματα, τὴν ἰδίαν γνώμην

μὲ ἄλλον, ὁ ὁμόψυχος, ὁμόγνωμος, σύμφωνος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει 'anše 'atsathi, ἦτοι οἱ ἄνθρωποι τῆς συμβουλῆς μου, οἱ σύμβουλοί μου (οἱ δίδοντές μοι συμβουλὰς). (Αἱ θεῖαι ἐντολαί σου εἶναι, βεβαίως, ἢ ἐντρύφησίς μου, εἶναι οἱ σύμβουλοί μου). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ αἱ συμβουλῖαι μου», ἦτοι καὶ αἱ συμβουλαί μου, αἱ παραινέσεις μου. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ὁμογνώμονές μου», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὡς περίπου καὶ τοὺς Ο'.

Ὁμότροπος (Σύμμ.). (Ψαλμ. 54 [55],14).

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει τὸν αὐτὸν τρόπον ζωῆς, τὰ αὐτὰ ἦθη καὶ ἔθιμα, ὁ ὁμοίωτροπος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει ke'erki, ἦτοι ὡς ὁμόψυχον. (Σύ, ὅμως, ἄνθρωπε ὁμόψυχε, σύμβουλε καὶ γνώριμέ μου). Οἱ Ο' ἔχουν «*ισόψυχε*», ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὡσαύτως τοῦ «*ὁμόψυχε*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ὁμότροπός μοι*», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ὁνάς (Σύμμ.). (Κριτ. 5,10).

Θήλεια, θηλυκὴ ὄνος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει 'athonoth, ἦτοι θήλειων (θηλυκῶν) ὄνων. (Οἱ ἐπιβαίνοντες λευκῶν θηλειῶν ὄνων, οἱ καθημένοι ἐπὶ ἐνδυμάτων, οἱ περιπατοῦντες εἰς τὰς ὁδοὺς, δοξολογεῖτε). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐπὶ ὑποζυγίων*» (κατὰ τὸν κώδικα Α) καὶ «*ἐπὶ ὄνου θηλείας*» (κατὰ τὸν κώδικα Β). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ὄνάδων*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, δὲν ἀφίσταται δὲ καὶ τῶν Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ζαχ. 9,9, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Ἀριθμ. 22,23. Ζαχ. 9,9.

Ὁξυντήρ (Ἀκύλ.). (Ἰωβ 41,22).

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀκονίζει, ὀξύνει, τροχίζει. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει haddude, ἦτοι ὀξεῖς, αἰχμηροί. (Τὰ ὑποκάτω μέλη του εἶναι ὡς αἰχμηροὶ ὀβελίσκοι). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*ὀξεῖς*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ὀξυντήρες*», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ὁπλίξω (Σύμμ.). (Ἱερ. 52,25).

Ἐξοπλίξω, ἐφοδιάξω δι' ὄπλων, προετοιμάξω, γυμνάξω, ἀσκῶ, παρασκευάζω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει hammatsbi', ἦτοι τὸν στρατολόγον, τὸν στρατολογήσαντα. (Καὶ ἔλαβεν ἐπίσης ἐκ τῆς πόλεως ... καὶ τὸν γραμματέα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατεύματος, τὸν στρατολογήσαντα τὸν λαὸν τῆς χώρας). Οἱ Ο' ἔχουν «*τὸν γραμματεῦντα*», ἦτοι τὸν γραμματέα (τὸν ἔχοντα τὸ ἀξίωμα τοῦ γραμματέως). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*τὸν ὀπλίζοντα*», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Ἵπουδήποτε (Σύμμ.). (*Α΄ Βασ. [Σαμ.] 23,13*).

Εἰς οἰονδήποτε μέρος, εἰς ὅποιονδήποτε τόπον. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *ba'ašer*, ἥτοι ὀπουδήποτε, τῆδε κακεῖσε. (Τότε ὁ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ... ἐξῆλθον ἐκ τῆς Κεῖλὰ καὶ ἐπορεύοντο ὀπουδήποτε [ἠδύναντο]). Οἱ Ο' ἔχουν «*ou' éan (ἐπορεύοντο)*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ὀπουδήποτε*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ἵπωρισμός (Ἀκύλ.). (*Ἦσ. 24,7*).

Συλλογὴ ὀπωρῶν, καρπῶν, τρυγητός. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *tiros*, ἥτοι νέος οἶνος, γλεῦκος, μούστος. (Θὰ πενήθησῃ ὁ νέος οἶνος, θὰ μαρανθῆ ἢ ἄμπελος, θὰ στενάξουν ὅλοι ὅσοι εἶχον εὐφρόσυνον καρδίαν). Οἱ Ο' ἔχουν «*oínos*» γενικῶς. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ὀπωρισμός*», ἀποδίδει ἐν γενικότητι τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ὀλίγον τι τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Δευτ. 7,13. Ἦσ. 62,8. 65,8.

Ἵραματίζομαι (Ἀκύλ.). (*Ἦσ. 33,20*).

Βλέπω, παρατηρῶ, θεῶμαι, βλέπω ὄραματα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *haze*, ἥτοι παρατήρησε, ὄραματίσου. (Παρατήρησε τὴν Σιών, τὴν πόλιν τῶν ἑορταστικῶν συνάξεών μας). Οἱ Ο' ἔχουν «*idou'*», τὸ ὁποῖον προέρχεται ἐπίσης ἐκ τοῦ ἰδίου, ὡς ἄνω, ρήματος *haza*, ἥτοι παρατηρῶ, ὄραματίζομαι. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ὄραματίσθητι*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 10 (11),4. 26 (27),4. 57 (58),9. Ἰσμ. 7,1. Ἦσ. 30,10, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Ἦσ. 30,10.

Ἵραματισμός (Ἀκύλ.). (*Ἰεζ. 13,16*).

Ὀπτασιασμός, τὸ νὰ βλέπη τις ὄραματα, ὀπτασίας. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *hazon*, ἥτοι ὄραματα. (Οἱ προφήται τοῦ Ἰσραήλ, οἱ προφητεύοντες διὰ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ οἱ βλέποντες ὄραματα εἰρήνης δι' αὐτήν...). Οἱ Ο' δὲν ἔχουν τὴν ἀντίστοιχον λέξιν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ὄραματισμόν*», εὐρίσκειται ἐγγύτατα πρὸς τὸ ἑβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰωβ 4,13. 33,15. Παρ. 29,18. Ἦσ. 22,1. 29,7. Δαν. 9,24. Ἀββ. 2,2.

Ἵραματιστής (Σύμμ.). (*Ἦσ. 56,10*).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος βλέπει ὄραματα, ὁ ὄραματιζόμενος, ὁ ὀπτασιαστής. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *hozim*, ἥτοι ὄραματιζόμενοι. (Ὅλοι εἶναι κύνες ἄφωνοι, δὲν δύνανται νὰ ὑλακτῆσουν, ἀλλὰ κοιμοῦνται ὄραματιζόμενοι). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐνυπνιαζόμενοι*», ὑπὸ παρομοίαν τινα

ἐννοίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*όραματισταί*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ πολὺ καὶ τοὺς Ο'.

Ὁρέγω (Σύμμ.). (Ἰεζ. 16,49).

Ἐκτείνω, ἀπλώνω, παρέχω, δίδω. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *lo' heheziga*, ἦτοι δὲν ἔρριπτον (δὲν παρείχον) βοήθειαν. (Δὲν ἔρριπτον βοήθειαν εἰς τὴν χεῖρα τοῦ πωχοῦ καὶ τοῦ ἀδυνάτου). Οἱ Ο' ἔχουν «*οὐκ ἀντελαμβάνοντο*», ἦτοι δὲν ἐβοήθουν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*οὐκ ὤρεγον*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰωβ 8,20.

Ὁρθότης (Ἀκύλ.). (Ἡσ. 57,2).

Ἡ εὐθύτης, τὸ ὀρθόν, τὸ ἀληθές, τὸ ἐμπρέπον, τὸ δίκαιον. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *nekhoho*, ἦτοι εἰς τὴν εὐθειᾶν ὁδὸν αὐτοῦ. (Ἀναπαύεται εἰς τὴν κλίνην του ὁ περιπατῶν εἰς τὴν εὐθειᾶν ὁδὸν αὐτοῦ). Τὸ κείμενον τῶν Ο' εἶναι λίαν δυσχερὲς ἐνταῦθα, καὶ ἐλλείπει ἐξ αὐτοῦ ἡ ἀντίστοιχος λέξις. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ὀρθότητι αὐτοῦ*», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν.

Ὁρθοτριχῶ (Σύμμ.). (Ἰεζ. 27,35).

Ἐχω ὀρθίας τὰς τρίχας, ἀνατριχιάζω, φρικῶ. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *sa'aru*, ἦτοι θὰ ἀνατριχιάσουν (θὰ τρομάξουν). (Οἱ βασιλεῖς αὐτῶν θὰ ἀνατριχιάσουν ἀπὸ φρίκην, θὰ δακρύσουν τὰ πρόσωπα αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐξέστησαν*», ἦτοι κατεπλάγησαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ὀρθοτριχίσουσιν*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 118 (119),120, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Ἡσ. 13,21. 34,14.

Ὁρθρισμός (Ἀκύλ.). (Παρ. 11,27).

Ὁρθρινή, πρωινὴ ἔγερσις. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *soher*, ἦτοι ὁ ζητῶν, ὁ ἐκζητῶν. (Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ζητεῖ τὸ ἀγαθόν, θὰ ἀποκτήσῃ χάριν). Οἱ Ο' ἔχουν «*τεκταινόμενος*», ἦτοι ἐργαζόμενος. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ὀρθρισμός*», φαίνεται ὅτι ἔχει ἐκλάβει τὴν ἀντίστοιχον ἐβραϊκὴν λέξιν ὑπὸ μίαν ἄλλην, διάφορον, σημασίαν της, ἡ ὁποία ἔχει σχέσιν πρὸς τὸν ὀρθρον, τὴν αὐγὴν, ἀπεμακρύνθη δὲ οὕτω καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Ὁριοθετῶ (Θεοδοτ.). (Ἐξ. 19,12).

Θέτω ὄρια, σύνορα, περιορίζω. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *wehigbalta*, ἦτοι καὶ νὰ θέσῃς ὄρια. (Καὶ νὰ θέσῃς ὄρια εἰς τὸν λαὸν κυκλικῶς). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ ἀφοριεῖς*», ἦτοι καὶ νὰ περιορίσῃς.

ἽΟ Θεοδοτίων, μεταφράζων «καὶ ὀριοθητήσεις», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο΄. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου. Χρησιμοποιεῖται ἐπίσης καὶ ἐν Ἐξ. 19,12. Δευτ. 19,14. Ζαχ. 9,2 ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα.

ἽΟρνίζω (Ἀκύλ.). (ἽΗσ. 38,14).

Ψελλίζω ὡς ὄρνεον, ὡς πτηνόν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'atsaphseph, ἦτοι ψελλίζω (ψιθυρίζω). (Ὡς χελιδόν, ὡς γέρανος, οὗτω ψελλίζω). Οἱ Ο΄ ἔχουν «φωνήσω», ἦτοι θὰ ἐκβάλω φωνήν. ἽΟ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὄρνισω», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο΄.

ἽΟρυγμα (Σύμμ.). (Παρ. 23,27).

Λάκκος, τάφος, χάνδαξ, βάραθρον. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει šuha, ἦτοι λάκκος. (Εἶναι λάκκος βαθὺς ἢ πόρνη καὶ στενὸν φρέαρ ἢ μοιχαλὶς [ἢ ξένη γυνή, ἢ μὴ νόμιμος σύζυγος]). Οἱ Ο΄ ἔχουν «πίθος». ἽΟ Σύμμαχος, μεταφράζων «ὄρυγμα», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ὀλίγον τι καὶ τοὺς Ο΄.

ἽΟρύκτης (Ἀκύλ.). (ἽΗσ. 2,20).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ὀρύσσει, ἀνοίγει ὄρυγμα, ἀνασκάπτει τὴν γῆν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει τὸ ἅπαξ λεγόμενον ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ lahapharperoth⁶³, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται πρὸς δήλωσιν τῶν ἀρουραίων ποντικῶν, τῶν ἀσπαλάκων. (Θὰ ρίψη ὁ ἄνθρωπος τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ εἰδωλά του εἰς τοὺς ἀσπάλακας καὶ εἰς τὰς νυκτερίδας). Οἱ Ο΄ ἔχουν «τοῖς ματαίοις», ἦτοι (ἐνταῦθα) εἰς τὰ ἀπορρίμματα. ἽΟ Ἀκύλας, μεταφράζων «τοῖς ὀρύκταις», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «τοῖς ὀρυκτοῖς», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοῦ Ο΄. Σημειωτέον ὅτι ὁ Θεοδοτίων, εὐρεθεὶς, προφανῶς, εἰς μεταφραστικὴν δυσχέρειαν, μετέγραψε τὴν ὡς ἄνω δυσχερεῖ ἑβραϊκὴν λέξιν διὰ τοῦ «φαρφαρώθ»⁶⁴.

ἽΟρυκτὸς Βλ. ὀρύκτης.

ἽΟστείνος (Ἀκύλ.). (Γέν. 18,18).

ἽΕκείνος ὁ ὁποῖος ἔχει κατασκευασθῆ ἀπὸ ὀστοῦν. Τὸ ἑβραϊκόν

63. Βλ. Biblia Hebraica, ἐκδ. R. Kittel, ἐν τῷ χωρίῳ.

64. Βλ. καὶ Π. Σιμωτά, ἽΑμετάφραστοι ἑβραϊκαὶ λέξεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἰς τὰς ἀρχαίας μεταφράσεις Ἀκύλα, Θεοδοτίωνος καὶ Συμμάχου, σελ. 56-57 (ἐν λ. φαρφαρώθ).

ἔχει *we'atsum*, ἦτοι καὶ ἰσχυρόν. (Ὁ Ἀβραὰμ θὰ γίνη ὀπωσδήποτε ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρόν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ πολὺ», ὑπὸ τὴν αὐτὴν, ἐπίσης, ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ὀστέϊνον», φαίνεται ὅτι ἀνέγνωσεν ἐνταῦθα *'etsem*, λέξις, δηλαδή, δηλοῦσαν τὸ ὄστουν. Τοιουτοτρόπως δὲν ἀπέδωσεν ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπεμακρύνθη δὲ καὶ ἀπὸ τοῦς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 34 (35),18.

Ὀστέωσις (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 40,29).

Ἡ ὀστέϊνη φύσις, ἢ μεταβολὴ εἰς ὄστουν, ἢ ὀστεοφυΐα. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *'atsuma*, ἦτοι δύναμιν, ἰσχύϊν. (Αὐτὸς ὁ ὁποῖος δίδει ἰσχὺν εἰς τοὺς ἀδυνάτους καὶ αὐξάνει τὴν δύναμιν εἰς τοὺς μὴ ἰσχυροῦς). Ἡ μετάφρασις τῶν Ο' δὲν εἶναι σαφῆς ἐνταῦθα. Κατ' αὐτὴν τὸ οἰκτεῖον χωρίον ὁμιλεῖ περὶ λύπης, τὴν ὁποῖαν ἀποστέλλει ὁ Κύριος εἰς τοὺς μὴ ὀδυνωμένους. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὀστέωσιν», προφανῶς ἐκ παρεξηγήσεως τῆς σημασίας τῆς δυσχεροῦς ἐβραϊκῆς λέξεως (βλ. σχετικῶς ἐν λ. **ὀστέϊνος**), δὲν ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ κείμενον. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰωβ 21,23. Ἦσ. 41,21.

Ὀστέϊνος (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 1,9).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει κατασκευασθῆ ἀπὸ ὄστουν, ὁ ὀστέϊνος. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *we'atsum*, ἦτοι καὶ ἰσχυρότερος. (Ἰδοὺ ὁ λαὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἔγινε πολυάριθμος καὶ ἰσχυρότερος ἡμῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἰσχύϊν», ἦτοι καὶ εἶναι ἰσχυρός. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ὀστέϊνον», μεταβάλλει τὴν σημασίαν, ὑπὸ τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ἐκληφθῆ τὸ κείμενον ἐνταῦθα (βλ. σχετικῶς καὶ **ὀστέϊνος** καὶ **ὀστέωσις**). Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Δευτ. 7,1. 9,1.

Ὀστώδης (Ἀκύλ.). (Γέν. 49,14).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος προέρχεται ἀπὸ ὄστουν, ὁ ὀστώδης (ἰσχυρός, δυνατός). (Ὁ Ἰσαάχαρ εἶναι δυνατὸς ὄνος, ἀναπαύομενος ἐν μέσῳ τῶν σάβλων). Ἡ μετάφρασις τῶν Ο' εἶναι ἀσαφῆς ἐνταῦθα («τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν»), παρουσιάζουσα ἀπλῶς τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσαάχαρ ὡς ζῶσαν ἐν ἀσφαλείᾳ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὀστώδης» καὶ παρουσιάζων τὴν ἐν λόγῳ φυλὴν ὡς δυναμικὴν καὶ ἰσχυράν, ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοῦς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Δ' (Β') Βασ. 9,13.

Οὐδένωσις (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 34,11).

Ἐξουθένωσις, ἐκμηδένισις. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *bohu*, ἦτοι ἐρη-

μώσεως. (Καὶ θὰ ἐκτείνῃ [ὁ Κύριος] ἐναντίον τῆς στάθμῃν χάους καὶ σχοινίον ἐρημώσεως). Τὸ κείμενον τῶν Ο' εἶναι δυσχερέστατον ἐνταῦθα. Ὁ Θεοδοσίω, μεταφράζων «οὐδενώσεως», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν.

Οὐδὸς (Σύμμ.). (Ἰεζ. 9,3).

Τὸ κάτω μέρος τῆς θύρας, τὸ κατώφλι ναοῦ ἢ οἰκίας. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει 'el mirhtan, ἦτοι εἰς τὸ κατώφλι. (Καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνήλθεν ἀπὸ τὰ χερουβείμ, ὅπου ἀνεπαύετο, εἰς τὸ κατώφλι τοῦ οἴκου). Οἱ Ο' ἔχουν «εἰς τὸ αἶθριον», ἦτοι εἰς τὸν πρόσδομον, τὸν προθάλαμον. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «εἰς τὸν οὐδόν», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 10,18. 40,5·6 (δίς)· 7, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν 9,3. 10,18.

Οὔλος (Ἀκύλ.). (Δευτ. 24,19).

Δέσμη, χειρόβολον, μικρὸν δεμάτι(ον). Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει 'omer, ἦτοι δράγμα, χειρόβολον. (Ἐὰν θερίζῃς εἰς τὸν ἀγρόν σου καὶ λησμονήσῃς χειρόβολον εἰς τὸν ἀγρόν, νὰ μὴ ἐπιστρέψῃς νὰ τὸ πάρῃς). Οἱ Ο' ἔχουν «δράγμα», ἦτοι ὅσον δύναται τις νὰ δράξῃται διὰ τῆς μιᾶς χειρός. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «οὔλον», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἑναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Ὁφλημα (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 54 [55],12).

Ὁφειλή, χρέος, χρεώστημα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει tokh, ἦτοι καταπίεσις. (Καὶ εἰς τοὺς δημοσίους χώρους αὐτῆς [τῆς Ἱερουσαλήμ] δὲν λείπουν ἡ καταπίεσις καὶ ἡ ἀπάτη). Οἱ Ο' ἔχουν «τόκος», ἐν τῇ ἐννοίᾳ, ἐπίσης, τῆς καταπίεσεως καὶ τῆς καταθλίψεως. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὄφλημα», προσεγγίζει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ὁφρωῶ (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 67 [68],17).

Ἐψώνω τὴν ὄφρυν, φέρομαι μεθ' ὑπερηφανείας, ἔχω ὀροσειρὰς ἢ λόφους. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει gabnunnim, ἦτοι πολυκόρυφα. (Ὅρη μὲ τὰς πολλὰς κορυφὰς [πολυκόρυφα], διατὶ ζηλεύετε τὸ ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον ηὐδόκησεν ὁ Θεὸς νὰ κατοικήσῃ;). Οἱ Ο' ἔχουν «τετυρωμένα», ἦτοι εὐφορα, προνομιακὰ (ἀλλὰ καὶ τεταραγμένα, πανούργα). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὠφρωμένα», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ὁχετὸς (Σύμμ.). (Ψαλμ. 64 [65],11).

Σωλήν, ἀγωγὸς πρὸς διοχέτευσιν ὑδάτων, αὐλάξ, ὑδραγωγεῖον.

Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *telameha*, ἤτοι τοὺς αὐλακάς της. (Ποτίζεις τοὺς αὐλακάς της, ἐξομαλύνεις τὸ χῶμά της). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «*τοὺς αὐλακας αὐτῆς*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ὄχετοὺς*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 125 (126),4. Ἰὼβ 22,24. Ἰεζ. 34,13.

Ὅχησις (Σύμμ.). (Ψαλμ. 67 [68],18).

Μεταφορὰ ἐπὶ ἀμάξης, ἐπὶ ἄρματος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *rekheb*, ἤτοι ἄρμα, ἄρματα. (Τὰ ἄρματα τοῦ Θεοῦ εἶναι δύο μυριάδες, χιλιάδες χιλιάδων). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*τὸ ἄρμα*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ὄχησις*», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Ὅχλάζω (Ἀκύλ.). (Ἰερ. 4,19).

Ὅχλῶ, θορυβῶ, διαταράσσω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *home-li*, ἤτοι θορυβεῖται ἐντός μου. (Ἡ καρδία μου θορυβεῖται ἐντός μου, δὲν δύναμαι νὰ σιωπήσω). Οἱ Ο' ἔχουν «*μυιμάσσει*», ἤτοι κοχλάζει (λαχταρᾶ). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ὄχλάζει*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 58 (59),7·15. Παρ. 7,11.

* * *

Παγίδευμα (Ἀκύλ.). (Ἐκκλ. 7,26).

Παγίς, δόλος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *metsodim*, ἤτοι παγίδες, δίκτυα (σαγήναι). (Καὶ εὖρον ὅτι πικροτέρα ἀπὸ τὸν θάνατον εἶναι ἡ γυνή, τῆς ὁποίας ἡ καρδία εἶναι παγίδες καὶ δίκτυα, καὶ αἱ χεῖρες εἶναι δεσμά). Οἱ Ο' ἔχουν «*θήρευμα*», ἤτοι θήραμα, λεία, κυνήγιον. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*παγιδεύματα*», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ἐλαφρῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Παγκτησία (Ἀκύλ.). (Λευιτ. 25,23).

Πλήρης κατοχή. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *litsmithuth*, ἤτοι ὀριστικῶς, διὰ παντός, πλήρως (δι' ὅλον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον). (Ἡ δὲ γῆ δὲν θὰ πωλῆται διὰ παντός, διότι εἶναι ἰδική μου γῆ). Οἱ Ο' ἔχουν «*εἰς βεβαίωσιν*», ἤτοι ὀριστικῶς. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*εἰς παγκτησίαν*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Παιδιότης (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 109 [110],3).

Παιδικὴ ἡλικία. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *jalduthekha*, ἤτοι οἱ νέοι

σου. (Ἀπὸ λίαν ἐνωρὶς τὴν αὐγὴν ἔρχονται πρὸς σὲ οἱ νέοι σου ὡς δρόσος). Οἱ Ο', παραμένοντες εἰς τὸ οἰκτεῖον ἐβραϊκὸν ῥῆμα, ἀλλ' ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὴν πραγματικὴν σημασίαν τῆς λέξεως, ἔχουν «(ἐξ)εγέννησά σε». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*παιδιότητός σου*», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ὄχι ὁμῶς καὶ τοὺς Ο'.

Παλαιστιαῖος (Σύμμ.). (Κριτ. 3,16).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ μῆκος μιᾶς παλαστής, μιᾶς παλάμης. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *gomed*, ἥτοι ἐνὸς πήχεως. (Καὶ κατεσκεύασε δι' ἑαυτὸν ὁ Ἀὼδ μίαν ἀμφίστομον μάχαιραν, μήκους ἐνὸς πήχεως). Οἱ Ο' ἔχουν «*σπιθαμῆς*», ἥτοι (μήκους) μιᾶς σπιθαμῆς. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*παλαιστιαῖον*», προσεγγίζει περισσότερον τοὺς Ο' καὶ ὀλιγότερον τὸ ἐβραϊκόν.

Παλαιστόμα (Ἀκύλ.). (Γ' [Α'] Βασ. 7,46 [9]).

Παλαιστή, παλαστή, παλάμη τῆς χειρὸς (καὶ ὡς μέτρον μήκους). Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *kemiddoth*, ἥτοι κατὰ τὰ μέτρα (κατὰ τὴν ἔκτασιν). (Ἔλα αὐτὰ ἦσαν ἀπὸ πολυτελεῖς λίθους, κατὰ τὰ μέτρα τῶν πελεκημένων λίθων). Ἡ λέξις ἐλλείπει ἐκ τοῦ κειμένου τῶν Ο'. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἔως τῶν παλαιστωμάτων*», δὲν ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν.

Παλάμη (Σύμμ.). (Ἰὼβ 36,32).

Ἡ χεὶρ καὶ δὴ ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ ἄκρου αὐτῆς. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *'al-karrajim*, ἥτοι εἰς τὰς παλάμας. (Κρατεῖ εἰς τὰς [δύο] παλάμας του τὴν ἀστραπήν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐπὶ χειρῶν*», ἥτοι εἰς τὰς χεῖράς του. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*παλάμαις*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀριθμ. 6,19. Ἰὼβ 11,13.

Παλινδρομῶ (Σύμμ.). (Ἦσ. 38,8).

Τρέχω, πηγαίνω πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐπιστρέφω ἐκεῖ ἀπὸ ὅπου ἦλθον, ἐπανερχομαι εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *mesib*, ἥτοι θὰ φέρω ὀπίσω. (Θὰ φέρω [θὰ στρέψω] ὀπίσω τὴν σκιὰν τοῦ ἡλιακοῦ ὥρολογίου τοῦ Ἀχαζ). Οἱ Ο' ἔχουν «*στρέψω*», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «*στρέφω*», ἀμφοτέρω ὁμῶς ἐλλείπουν ἐκ πολλῶν χειρογράφων. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*παλινδρομῶ*», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «*παλινδρομήσω*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου.

Παμμεγέθης (Σύμμ.). (Ψαλμ. 67 [68],31).

Ἵπερμεγέθης, πελώριος. Τὸ κείμενον ἐνταῦθα εἶναι λίαν δυσχε-

ρες. Πιθανώτατα τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *hajjath qane*, ἦτοι τὸ θηρίον τοῦ καλαμῶνος (πρὸς δῆλωσιν τοῦ κροκοδείλου, τοῦ ἀγρίου καὶ πελωρίου ζώου τῶν καλαμώνων τῆς Αἰγύπτου, ὡς συμβόλου τῆς χώρας ταύτης). (Ἐπιτίμησε τὸ θηρίον τῶν καλαμώνων, τὰς ἀγέλας τῶν ταύρων καὶ τοὺς μόσχους τῶν λαῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «*τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁμοίως καὶ ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*παμμεγεθῶν*», ἀναφέρεται, προφανῶς, εἰς τὸ αὐτὸ παμμεγεθες θηρίον, τὸν κροκοδείλον.

Πάμμικτος (Ἀκύλ.). (*Ψαλμ.* 77 [78],45).

Ὁ μειμιγμένος ἐκ διαφόρων εἰδῶν. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *'arob*, ἦτοι σμήνη μυιῶν διαφόρων εἰδῶν. (Καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς σμήνη διαφόρων ἐντόμων καὶ τοὺς κατέτρωγον). Οἱ Ο' ἔχουν «*κινόμυιαν*», ἦτοι τὴν μυῖαν (μύγαν), τὴν προσβάλλουσαν τοὺς κύνες. (Πρόκειται περὶ τῆς γνωστῆς τετάρτης πληγῆς τῆς Αἰγύπτου· βλ. Ἐξ. 8,16 ἔξ.). Ὁ Ἀκύλας, ὅμως, μεταφράζων «*πάμμικτον*», φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ γενικῆς τινος φύσεως ἔντομα καὶ δὴ ποικίλων εἰδῶν, ὡς ἔχει περίπου καὶ τὸ ἐβραϊκόν, ἐνῶ ἐκ τῆς μεταφράσεως τῶν Ο' διαφαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ συγκεκριμένων ἐντόμων. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα καὶ ἐν 104 (105),31.

Παμπληθύω (Ἀκύλ.). (*Ἰωβ* 36,31).

Εἶμαι παμπληθὺς, ἐντελῶς πλήρης, πολυπληθέστατος, ἀποτελούμενος ἀπὸ μέγα πλῆθος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *lemakhhbir*, ἦτοι ἀφθόνως, ἐν ἀφθονίᾳ. (Διότι δι' αὐτῶν δικάζει τοὺς λαοὺς, χορηγεῖ τροφήν ἐν ἀφθονίᾳ). Οἱ Ο' ἔχουν «*τῷ ἰσχύοντι*», ἦτοι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν (σωματικῆς) ἰσχύος (εὐρωστίας). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*τῷ παμπληθύνοντι*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὅμως ἀπὸ τὴν μετάφρασιν τῶν Ο', ἡ ὁποία δίδει ἄλλην ἔννοιαν εἰς τὴν ἀντίστοιχον ἐβραϊκὴν λέξιν.

Πάμπουλυς (Σύμμ.). (*Ψαλμ.* 88 [89],51).

Πάρα πολὺς. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *kol - rabbim*, ἦτοι πολυαριθμοτάτους, πάρα πολλοὺς. (Ἐνθυμήσου, Κύριε, τὸν ὄνειδισμὸν τῶν δούλων σου, τὸν ὁποῖον φέρω ἐντός μου, ἀπὸ πολυαριθμοτάτους λαοὺς). Οἱ Ο' ἔχουν «*πολλῶν*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*παμπόλλων*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 39 (40),6. Ἰωβ 36,31.

Πανούργως (Σύμμ.). (*Ψαλμ.* 82 [83],4).

Μετὰ πονηρίας, δι' ἀπάτης, δολίως, κατὰ τρόπον πανούργου. Τὸ

έβραϊκὸν ἔχει ja'arimu, ἥτοι συλλαμβάνουν πανοὔργα (δόλια) σχέδια. (Συλλαμβάνουν πανοὔργα σχέδια ἐναντίον τοῦ λαοῦ σου). Οἱ Ο' ἔχουν «κατεπανουργεύσαντο», ἥτοι ἐνήργησαν μετὰ πανοουργίας (μετὰ δόλου). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «πανούργως», συμφωνεῖ πρὸς ἀμφοτέρω τὰ κείμενα.

Πανσελήνος (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 80 [81],4).

Ἡ πλήρης φωτός, ἡ ὀλόφωτος σελήνη (ὅταν φαίνεται καὶ φωτίζεται ὀλόκληρος ὁ κύκλος τῆς), ὁ χρόνος τῆς πανσελήνου. Τὸ έβραϊκὸν ἔχει bakese, ἥτοι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς πανσελήνου. (Σαλπίσατε μὲ τὴν σάλπιγγα κατὰ τὴν νεομηνίαν, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς πανσελήνου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν εὐσήμεω (ἡμέρα)», ἥτοι κατὰ τὴν αἰσίαν, τὴν εὐοίωνον, τὴν λαμπρὰν (ἡμέραν). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν πανσελήνω», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ έβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ ἐννοιολογικῶς καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Παρ. 7,20.

Πανσπερμία (Σύμμ.). (Ψαλμ. 64 [65],10).

Μεῖξις παντὸς εἶδους σπερμάτων, μεγάλη ποικιλία. Τὸ έβραϊκὸν ἔχει deganam, ἥτοι τὸν σῖτον αὐτῶν. (Ἐτοιμάζεις τὸν σῖτον αὐτῶν, διότι ἡ ἐτοιμασία γίνεται οὕτως:). Οἱ Ο' ἔχουν «τὴν τροφήν αὐτῶν», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐννοίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τὴν πανσπερμίαν αὐτῆς», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ έβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Παντοδαπίον (Παντοδαπὸς -ἡ-όν). (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 49 [50],11).

Ὁ παντὸς εἶδους ἢ γένους, ὁ ἐκ πάσης χώρας, ἐκ παντὸς τόπου, ὁ παντοῖος, ὁ παντοειδής, ὁ ποικίλος. Τὸ έβραϊκὸν ἔχει weziz, ἥτοι καὶ ὅ,τι δὴποτε. (Γνωρίζω ὅλα τὰ πτηνὰ τῶν ὀρέων, καὶ ὅ,τι δὴποτε ὑπάρχει εἰς τὸν ἀγρὸν εἶναι ἰδικόν μου). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ὠραιότης». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ παντοδαπία», κατ' ἄλλην δὲ γραφήν «καὶ παντοδαπά», ἀποδίδει καλῶς τὸ έβραϊκόν, ἀφίσταται ὁμως τῶν Ο'.

Παπυρεών (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 2,3).

Τόπος κατάφυτος ἀπὸ παπύρους, παπυρών. Τὸ έβραϊκὸν ἔχει basurh, ἥτοι εἰς τὸν βάλτον (εἰς τὸ ἔλος, ὅπου φύονται οἱ πάπυροι). (Καὶ ἔθεσε τὸ παιδίον ἐντὸς αὐτοῦ [τοῦ καλάθου] καὶ τὸ ἐποθέτησεν εἰς τὸν βάλτον, εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «εἰς τὸ ἔλος». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν τῷ παπυρεῶνι», προσεγγ-

γίζει έπιτυχώς, τόσον τὸ έβραϊκόν, ὅσον καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν στίχῳ 5.

Παπύρινος (Σύμμ.). (Ήσ. 18,2).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει κατασκευασθῆ ἀπὸ πάπυρον. Τὸ έβραϊκόν ἔχει *gome'*, ἥτοι ἀπὸ πάπυρον (παπύρινα). (Ἡ έξαποστέλλουσα πρέσβεις διὰ θαλάσσης καὶ μὲ πλοῖα ἀπὸ πάπυρον ἐπὶ τῶν ὑδάτων). Οἱ Ο' ἔχουν «βιβλίνας», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «βυβλίνας», ἥτοι, ἐπίσης, ἀπὸ πάπυρον. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «παπυρίναν», ἀποδίδει έπιτυχώς τὸ έβραϊκόν, έναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Παραβάτης (Σύμμ.). (Ψαλμ. 138 [139],19).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἀθετεῖ, παραβιάζει, παραβαίνει, ὁ ἀσεβής, ὁ ἀποστάτης. Τὸ έβραϊκόν ἔχει *raša'*, ἥτοι τὸν ἀσεβῆ, τοὺς ἀσεβεῖς (Ἄς έθανάτωνες, Θεέ μου, τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ἄς ἀπεμακρύνοντο ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἄνδρες τῶν αἱμάτων). Οἱ Ο' ἔχουν «άμαρτωλοῦς». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «παραβάτην», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «παραβάτας», ἀποδίδει έπιτυχώς τὸ έβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 16 (17),4. Ἱερ. 6,28.

Παραδοκῶ (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 32 [33],20).

Κρίνω, ἀποφασίζω ἄλλως πως, λελανθασμένως (ἡμαρτημένη γραφή ἀντὶ τοῦ «καραδοκῶ»). Τὸ έβραϊκόν ἔχει *hikketha*, ἥτοι προσμένει (μὲ έμπιστοσύνην). (Ἡ ψυχὴ μας προσμένει [μὲ έμπιστοσύνην] τὸν Κύριον' αὐτὸς εἶναι ἡ βοήθεια καὶ ἡ ἀσπίς μας). Οἱ Ο' ἔχουν «ὑπομένει», παραλλάσσοντες έλαφρῶς τὴν έννοϊαν τοῦ πρωτοτύπου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «παραδόκησε», προσεγγίζει τὸ έβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Παραδοξασμὸς (Σύμμ.). (Ήσ. 29,14).

Ἐντικείμενον θαυμασμοῦ. Τὸ έβραϊκόν ἔχει *haphle'*, ἥτοι ἔργον θαυμαστόν. (Διὰ τοῦτο ἐγὼ θὰ κάμω εἰς τὸν λαὸν τοῦτον... ἔργον θαυμαστόν καὶ έξαίσιον). Οἱ Ο' ἔχουν «τοῦ μεταθεῖναι», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «τοῦ μετατεθεῖναι», ἥτοι θὰ μεταθέσω. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «παραδοξασμῶ», προσεγγίζει έπιτυχώς τὸ έβραϊκόν, δὲν συμφωνεῖ δὲ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 9,6(5).

Παραζήλωσις (Σύμμ.). (Ἱεζ. 8,3).

Ζηλοτυπία, παρόξυνσις, ζήλος, ἄμιλλα. Τὸ έβραϊκόν ἔχει *haqqi-n'a*, ἥτοι τῆς ζηλοτυπίας. (Ἐκεῖ ὅπου εύρίσκετο τὸ ἄγαλμα [τὸ εἶδωλον] τῆς ζηλοτυπίας). Οἱ Ο' δὲν ἀποδίδουν σαφῶς τὸ ἀντίστοιχον

έβραϊκόν, ἔχοντες εἰς τὸ οἰκείον χωρίον τὴν φράσιν «*ἡ στήλη τοῦ κτωμένου*». Δι' αὐτῆς μεταβάλλεται ἡ πραγματικὴ ἔννοια τοῦ πρωτοτύπου, θεωρουμένου οὕτως ὅτι ἀναφέρεται εἰς στήλην ἀφιερωμένην μᾶλλον εἰς τὸν θεὸν τοῦ ἐμπορίου. Ὁ Σύμμαχος, ἀντιθέτως, μεταφράζων «*ἐκτύπωμα παραζηλώσεως*», ἀποδίδει καλῶς τὸ έβραϊκόν.

Παράκλητος (Ἀκύλ.). (Ἰώβ 16,2).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος καλεῖται εἰς βοήθειαν, εἰς συνηγορίαν, ὁ βοηθός, μεσολαβητής, μεσίτης, παρηγορητής. Τὸ έβραϊκόν ἔχει *menahame*, ἥτοι παρηγορηταί. (Ὅλοι σεῖς εἴσθε ἐνοχλητικοὶ παρηγορηταί). Οἱ Ο' ἔχουν «*παρακλήτορες*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*παρακλήτοι*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ έβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος.

Παρακυρῶ (Σύμμ.). (Ἰώβ 40,8).

Ἀκυρῶ, ἀναιρῶ, καταργῶ, ἐξουθενῶ. Τὸ έβραϊκόν ἔχει *ha'aph tarpher*, ἥτοι θὰ ἀναιρέσης; (Μήπως θὰ ἀναιρέσης τὴν κρίσιν μου; θὰ με καταδικάσης διὰ νὰ δικαιωθῆς;). Οἱ Ο' ἔχουν «*μὴ ἀποποιῶ μου*», ἥτοι μὴ ἀρνεῖσαι. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*μῆτι καὶ παρακυρώσεις*», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ έβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Παράκρυψις (Σύμμ.). (Γ' [Α'] Βασ. 7,41 [4]).

Τὸ κύπτειν καὶ βλέπειν ἐντὸς ἡ πλαγίως. Τὸ έβραϊκόν ἔχει *usequrhim*, ἥτοι καὶ παράθυρα. (Καὶ ὑπῆρχον παράθυρα εἰς τρεῖς σειράς). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ μέλαθρα*», ἥτοι (ἐνταῦθα) καὶ ὄροφαί, καὶ στέγαι. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ παρακρύψεις*», προσεγγίζει ἐπιτυχῶς τὸ νόημα τοῦ έβραϊκοῦ, ὀλιγώτερον δὲ τῶν Ο'.

Παραπληκτεύομαι (Ἀκύλ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 21,15).

Εἶμαι παράπληκτος, παράφρων. Τὸ έβραϊκόν ἔχει *mistaggea'*, ἥτοι εἶναι θυμώδης, παράφρων (αὐθάδης). (Σεῖς βλέπετε ὅτι ὁ ἄνθρωπος [οὗτος] εἶναι παράφρων· διατὶ τὸν ἐφέρατε πρὸς ἐμέ;). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐπίληπτον*», ἥτοι ἐπίμεμπτον, ἀξιοκατάκριτον, ἀνίκανον, ἐπιληπτικόν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*παραπληκτεύομενον*», προσεγγίζει πολὺ τὸ έβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν στίχῳ 16.

Παραπρολέγω (Σύμμ.). (Ἰερ. 36 [29],26).

Προφητεύω ψευδῶς, μαίνομαι. Τὸ έβραϊκόν ἔχει *mešugga' u-*

mithnabbe', ἦτοι μαινομένου καὶ δῆθεν προφητεύοντος. (Διὰ τὸ ἐπιστατῆς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου ἐπὶ παντός ἀνθρώπου μαινομένου καὶ δῆθεν προφητεύοντος). Οἱ Ο' ἔχουν «(παντὶ ἀνθρώπῳ) προφητεύοντι καὶ (παντὶ ἀνθρώπῳ) μαινομένῳ», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*παρὰπρολέγοντι*», δι' οὗ συνδυάζεται ἡ γνωστὴ προφητικὴ ἔμπνευσις πρὸς τὴν μανίαν τῶν ψευδοπροφητῶν, ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Παραστάς (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 57,8).

(Κατὰ πληθυντικὸν *παραστάδες*). Τὰ ἐκατέρωθεν τῆς θύρας ὀρθὰ ξύλα ἢ μάρμαρα, οἱ παραστάται. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *wehammezuzā*, ἦτοι καὶ τῶν παραστατῶν. (Ὅπισθεν δὲ τῶν θυρῶν καὶ τῶν παραστατῶν ἐτοποθέτησες τὸ [εἰδωλολατρικὸν] ἔμβλημα σου). Οἱ Ο' ἔχουν «*τῶν σταθμῶν*», ἦτοι (πλὴν τῶν ἄλλων καὶ) τῶν στύλων, οἱ ὅποιοι ὑποβαστάζουν τὴν στέγην, ἀκόμη δὲ καὶ τῶν παραστάδων. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*καὶ τῆς παραστάδος*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Κριτ. 3,22. Ἰεζ. 40,17, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοσιῶνος ἐν Ἰεζ. 40,17 καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἰεζ. 40,7·10·12 (δις)·14·16·21·29. Βλ. καὶ *παστάς*.

Παρασύρω (Σύμμ.). (Ἰὼβ 22,16).

Σύρω ὀρμητικῶς, βιαίως, συμπαρασύρω, ἀρπάζω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *qummetu*, ἦτοι ἀρπάζονται βιαίως. ([Οἱ ἄνομοι ἄνθρωποι], οἱ ὅποιοι ἀρπάζονται βιαίως πρὸ τῆς ὥρας των). Οἱ Ο' ἔχουν «*συνελήφθησαν*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν περίπτου σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*παρασύρονται*», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Παρατάνυσμα (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 27,16).

Τὸ παρατανυόμενον, τὸ παραπέτασμα, τὸ κάλυμμα, ἡ σκηνή. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *masakh*, ἦτοι παραπέτασμα. (Εἰς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς θὰ ὑπάρχῃ παραπέτασμα μήκους εἴκοσι πήχεων). Οἱ Ο' ἔχουν «*κάλυμμα*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*παρατάνυσμα*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ αἰσθητῶς καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 37,5. Ἀριθμ. 4,25·26, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἐξ. 27,16. Βλ. καὶ *παρατανυσμός*.

Παρατανυσμός (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 26,36).

Παραπέτασμα, κάλυμμα, σκηνή. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *masakh*, ἦτοι

παραπέτασμα. (Καὶ θὰ κατασκευάσῃς παραπέτασμα διὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς ἀπὸ ὑφασμα). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπίσπαστρον», ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐνταῦθα ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*παρατανυσμόν*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Βλ. καὶ **παρατάνυσμα**.

Παρατήρησις (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 12,42).

Ἐπαγρύπνησις, παρακολούθησις, προσεκτικὴ ἐξέτασις. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει δις ἐνταῦθα *šimturim*, ἐκ τοῦ ρήματος *šamar*, προφανῶς, τὸ ὁποῖον μεταξὺ ἄλλων ἔχει καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρατηρεῖν, τοῦ προσέχειν, τοῦ φυλάσσειν καὶ σχετίζεται εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις πρὸς τὴν νυκτοφυλακὴν καὶ τὴν ἀγρυπνον νύκτα. (Ἐκείνη ἢ νῦξ ἦτο ἀγρυπνος διὰ τὸν Κύριον, διὰ τὸ νὰ ὀδηγήσῃ αὐτοὺς ἔξω ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· αὐτὴ θὰ εἶναι ἢ νῦξ τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται θὰ προσέχουν εἰς ὅλας τὰς γενεὰς αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν καὶ εἰς τὰς δύο αὐτὰς περιπτώσεις «*προφυλακῆς*», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς φρουρᾶς καὶ τῆς ἀγρύπνου νυκτοφυλακῆς. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*παρατηρήσεως*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ πολὺ καὶ τοὺς Ο'.

Παρατρέπω (Σύμμ.). (Ἰωβ 12,24).

Τρέπω πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν, πλανῶ. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *mesir*, ἦτοι μεταβάλλει, ἀφαιρεῖ. (Μεταβάλλει τὴν καρδίαν τῶν ἀρχηγῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «*διαλλάσσω*», ἦτοι μεταστρέφων. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*παρατρέπων*», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 140 (141),4. Ἰωβ 13,20·21. 24,4. 34,5.

Παράφορος (Σύμμ.). (Δευτ. 28,34).

Ὁ εὐκόλως ἐξαπτόμενος, παραφερόμενος, ὁ παράφρων, ὁ ὀρητικός. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *mešugga'*, ἦτοι παράφρων. (Καὶ θὰ γίνῃς παράφρων ἀπὸ αὐτὰ τὰ ὁποῖα θὰ βλέπουν οἱ ὀφθαλμοί σου). Οἱ Ο' ἔχουν «*παράπληκτος*», ἦτοι, ὡσαύτως, παράφρων. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*παράφορος*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Παραφυλάσσω (Σύμμ.). (Ἰων. 2,9).

Φυλάσσω ἐπιμελῶς, φρουρῶ ἀγρύπνως, ὑπερασπίζω, προστατεύω. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *mešammerim*, ἦτοι αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι φυλάσσουν, σέβονται. (Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι σέβονται μηδαμινὰ εἶδωλα, θὰ χάσουν τὴν πρὸς αὐτὰ ἀγάπην των). Οἱ Ο' ἔχουν «*φυλασσόμενοι*»,

ἦτοι οἱ εὐλαβούμενοι, οἱ λατρεύοντες. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «οἱ παραφυλάσσοντες», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Παρειά (Σύμμ.). (ᾠσμ. 4,3).

Ἐκαστον τῶν δύο πλαγίων μερῶν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει raqrathekh, ἦτοι αἱ παρειαί σου. (Αἱ παρειαί σου εἶναι ὡς ἡμίση ροδιοῦ ὀπισθεν τῆς καλύπτρας σου). Οἱ Ο' ἔχουν «μῆλόν σου», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ὡσαύτως, τῆς παρειᾶς. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «αἱ παρειαί σου», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Παρεκτός (Ἀκύλ.). (Δευτ. 1,36).

Ἐκτός, ἐκτός ἀπό, πλήν. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει zulathi, ἦτοι ἐκτός τοῦ. ([Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ... θα ἴδῃ τὴν ἀγαθὴν γῆν...], ἐκτός τοῦ Χάλεβ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰεφοννή). Οἱ Ο' ἔχουν «πλήν», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «παρεκτός», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Παρελεύνω (Σύμμ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 2,19).

Ἐλεύνω, διέρχομαι, παρέρχομαι, πορεύομαι. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει lalekheth, ἦτοι τρέχων, πορευόμενος. (Καὶ τρέχων δὲν παρεξέκλινε δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ ἀπὸ τὴν καταδίωξιν τοῦ Ἀβεννήρ). Οἱ Ο' ἔχουν «τοῦ πορεύεσθαι», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «παρήλασεν», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Παρεμβλέπω (Σύμμ.). (ᾠσμ. 1,6).

Βλέπω πλαγίως, λοξῶς. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει šešezaphathni, ἦτοι μὲ ἔχει συγκαύσει. (Μὴ μὲ βλέπετε ὅτι ἔχω μαυρίσει, διότι μὲ ἔχει συγκαύσει ὁ ἥλιος). Οἱ Ο' ἔχουν «παρέβλεψέ με», ἦτοι μὲ ἐμαύρισεν, μὲ συνέκαυσεν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «παρενέβλεψέ με», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Παρέμβλησις (Ἀκύλ.). (Ἠσ. 29,1).

Στρατοπέδευσις, παράταξις στρατοῦ. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει hana, ἦτοι ἐστρατοπέδευσεν. (Ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ἀριήλ, τὴν Ἀριήλ, τὴν πόλιν ὅπου ἐστρατοπέδευσεν ὁ Δαυίδ). Οἱ Ο' ἔχουν «ἦν ἐπολέμησεν», ἦτοι τὴν ὁποῖαν κατέλαβε κατόπιν μάχης. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «παρεμβλήσεως», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «βιοτεύσεως», προσεγγίζει πολὺ τὸ ἐβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὅμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Πάρεργον (Σύμμ.). (Παρ. 26,22).

Ἔργον δευτερευούσης σημασίας, ἐπουσιώδης ἀσχολία, ἀσήμαντον συμβάν. Τὸ κείμενον ἐνταῦθα εἶναι λίαν δυσχερὲς καὶ δυσνόητον. Πάντως τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει kemithlahamim, ἦτοι ὡς εὐχάριστα ἐδέσματα. (Οἱ λόγοι τοῦ συκοφάντου εἶναι ὡς εὐχάριστα ἐδέσματα καὶ κατέρχονται εἰς τὰ ἐσώτατα τῆς κοιλίας). Οἱ Ο' ἔχουν «μαλακοί», ἦτοι ἀπαλοί, τρυφεροί (λεπτοί, κολακευτικοί). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐν παρέργῳ», οὔτε τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο' ἀποδίδει ἐπιτυχῶς.

Παρερεθίζω (Σύμμ.). (Παρ. 24,19).

Ἐξερεθίζω, ἐξοργίζω, παροργίζω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει 'al - teqanne, ἦτοι μὴ ζηλεύης (ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ «μὴ ἐντυπωσιάζεσαι», «μὴ γοητεύεσαι»). (Νὰ μὴ ἀγανακτῆς διὰ τοὺς κακοὺς, οὔτε νὰ ζηλεύης τοὺς ἀσεβεῖς). Οἱ Ο' ἔχουν «μηδὲ ζήλου», ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐννοίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «μὴ παρερεθίζου», μεταβάλλει ἐλαφρῶς τὴν ἐννοίαν τοῦ ἑβραϊκοῦ, ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Ψαλμ. 36 (37),1.

Παροδίτης (Ἀκύλ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 12,4).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος παροδεύει, ὁ ὁποῖος διέρχεται διὰ τῆς ὁδοῦ, ὁ ὁδοιπόρος, ὁ διαβάτης. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει helekh, ἦτοι κάποιος διαβάτης. (Καὶ ἦλθε κάποιος διαβάτης πρὸς τὸν πλούσιον αὐτὸν ἄνθρωπον). Οἱ Ο' ἔχουν «παρόδος», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ξένου καὶ ὁδοιπόρου. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «παροδίτης», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Παροικίζω (Σύμμ.). (Ἰεζ. 12,25).

Κατοικίζω, ἐγκαθιστῶ κάποιον κάπου πρὸς διαμονήν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει lo thimmašekh, ἦτοι δὲν θὰ βραδύνη. (Ἐγὼ ὁ Κύριος θὰ λαλήσω, καὶ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον θὰ λαλήσω, θὰ ἐκτελεσθῇ, δὲν θὰ βραδύνη). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ οὐ μὴ μηκύνω», ἦτοι καὶ δὲν θὰ βραδύνω. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «οὐ παροικισθήσεται», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὔτε τοὺς Ο'.

Παρομισατής (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 12,10).

Συγγραφεὺς, συλλέκτης παροιμιῶν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει qoheleth, ἦτοι ὁ συναθροίζων πρὸς διδασκαλίαν, ὁ ἐκκλησιάζων, ὁ Ἐκκλησιαστής. (Ὁ Ἐκκλησιαστής προσεπάθησε νὰ εὖρη λόγους εὐχαρίστους). Οἱ Ο' ἔχουν «Ἐκκλησιαστής», ὑπὸ τὴν προαναφερθεῖσαν ἐννοίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «παρομισατής», δὲν ἀφίσταται τῆς σημασίας τῆς ἀντιστοίχου ἑβραϊκῆς λέξεως,

διότι αὕτη σημαίνει εἰς τινας περιπτώσεις καὶ τὸν συλλέκτην παροιμιῶν, τὸν παροιμιαστήν.

Παστᾶς (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 57,8).

Εἶδος προπυλαίου, πρόδομος, στοά, νυμφικὸς θάλαμος, κοιτών. Ἐξ ὧσων διεπίστωσα, κατόπιν λεπτομεροῦς ἐρεύνης ἐπὶ τοῦ κειμένου, δὲν ὑπάρχει ἡ λέξις αὕτη ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ, ὅπου χρησιμοποιεῖται ἀντ' αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἡ λέξις **παραστᾶς** (βλ. λ.).

Παστώ (Ἀκύλ.). (Δευτ. 33,12).

Οἰκοδομῶ νυμφικὸν θάλαμον, νυμφῶνα. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *hopherh*, ἧτοι προστατεύει (καλύπτει, σκεπάζει). ([Ὁ Κύριος] προστατεύει αὐτὸν ὅλας τὰς ἡμέρας). Οἱ Ο' ἔχουν «*σκιάζει*», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ἐπίσης, τῆς προστασίας. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*παστώσει*», μεταβάλλει τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐβραϊκοῦ, ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν Ο'.

Πεδιάς (Σύμμ.). (Ἰερ. 31 [48],8).

Ὅμαλδς πεδινὸς τόπος, ἐπίπεδος ἔκτασις γῆς, κάμπος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *hammišor*, ἧτοι ἡ πεδινὴ περιοχὴ. (Θὰ ἀφανισθῆ ἡ κοιλὰς καὶ θὰ καταστραφῆ ἡ πεδινὴ περιοχὴ, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «*ἡ πεδινή*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἡ πεδιάς*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀριθμ. 31,12. Δευτ. 1,7. 4,49. Ἰησ. Ν. 18,18. Α' Βασ. (Σαμ.) 23,24. Β' Βασ. (Σαμ.) 2,29. 4,7. 15,28. Ἰερ. 46 (39),5. Ἀμῶς 6,14.

Πεκούλιον (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 2,8).

Ἀργύριον, ἀργυροῦν νόμισμα. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *usegullath*, ἧτοι καὶ θησαυρὸν (καὶ περιουσίαν). (Συνήθροισα δι' ἐμὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ θησαυρὸν βασιλέων καὶ ἐπαρχιῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ περιουσιασμούς*», ἧτοι καὶ πολλοὺς θησαυροὺς (καὶ μεγάλην περιουσίαν). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*καὶ πεκούλια*», προσεγγίζει ὁπωσδήποτε τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Πελεκάνος (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 34,11).

Τὸ πτηνὸν πελεκάν. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *qa'ath*, ἧτοι πελεκάνος. (Καὶ θὰ κληρονομήσουν αὐτὴν ὁ πελεκάνος καὶ ὁ ἀκανθόχοιρος). Οἱ Ο' ἔχουν «*ὄρνεα*», ἧτοι πτηνά, γενικῶς. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*πελεκάνοι*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Σοφ. 2,14, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος καὶ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἦσ. 34,11.

Πεμπταῖζω (Θεοδοτ.). (Ἐξ. 13,18).

Κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *wehamušim*, τὸ

ὅποιον μεταφράζεται «*παρατεταγμένοι*», «*ὠπλισμένοι*», ἀλλ' ὑπὸ τῶν Ο' ἀποδίδεται διὰ τοῦ «*πέμπτη δὲ γενεᾶ*». Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἐπιδέχεται μίαν μόνην ἐρμηνείαν ἢ λέξις αὕτη. Εἶναι ὁμως προφανές, ὅτι ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*πεμπταίζοντες*», λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ τοὺς Ο' ἐνταῦθα, ὡς πρᾶπτε καὶ ἀλλαχοῦ, ἀλλ' ἐνῶ οἱ Ο' ὀμιλοῦν διὰ πέμπτην γενεάν, ὁ Θεοδοτίων ὀμιλεῖ διὰ πέμπτην ἡμέραν. Πάντως, τὸ οἰκεῖον χωρίον δύναται νὰ μεταφρασθῆ ὡς ἐξῆς: «καὶ ἔστρεψεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν πρὸς τὴν ἔρημον καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν» καὶ ἀνέβησαν (ἐξῆλθον) οἱ Ἰσραηλίται ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου παρατεταγμένοι» (κατὰ τὸ ἑβραϊκόν) ἢ «*κατὰ τὴν πέμπτην γενεάν*» (κατὰ τοὺς Ο') ἢ «*κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν*» (κατὰ τὸν Θεοδοτίωνα).

Πενθεινὸς (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 61,2).

Πένθιμος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *'abelim*, ἤτοι τοὺς πενθοῦντας (τοὺς θλιβομένους). (Ἦ Κύριος ... με ἀπέστειλε..., διὰ νὰ παρηγορήσω ὄλους τοὺς πενθοῦντας). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «*τοὺς πενθοῦντας*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*τοὺς πενθεινοῦς*», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος.

Πενθηρὸς (Σύμμ.). (Ἰερ. 9,18).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἀρμόζει εἰς πένθος, εἰς λύπην. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *nehī*, ἤτοι θρηῆνος. (Φωνὴ θρήνου ἀκούεται ἀπὸ τὴν Σιών). Οἱ Ο' ἔχουν «*οἴκτου*», ὑπὸ τὴν παρομοίαν ἐννοίαν τῆς λύπης, τοῦ θρήνου καὶ τοῦ ὄδουμοῦ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*πενθηροῦ*», προσεγγίζει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ τοὺς Ο'.

Πένθιμος (Σύμμ.). (Ἰερ. 9,18).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται εἰς τὸ πένθος. Ἄλλη γραφὴ τοῦ «*πενθηρὸς*» (βλ. λ.) παρὰ τῷ Συμμάχῳ.

Πεπιστευμένως (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 25,1).

Ἄλλη γραφὴ τοῦ «*πεπιστωμένως*» (βλ. λ.) παρὰ τῷ Ἀκύλῳ.

Πεπιστωμένως (Ἀκύλ.). (Ἀριθμ. 5,22 [δίς]).

Ἀξιοπίστως, ἀληθῶς, πιστῶς. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *'amen*, *'amen*, ἤτοι ἀληθῶς, ἀληθῶς (βεβαίως). (Καὶ ἡ γυνὴ πρέπει νὰ ἀπαντήσῃ «ἀληθῶς», «ἀληθῶς»). Οἱ Ο' ἔχουν τὸ γνωστότατον «*γένοιτο*», «*γένοιτο*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*πεπιστωμένως*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμβαδίζει δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖ-

ται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Δευτ. 27,15. Ψαλμ. 40 (41),13 (δίς). 71 (72),19 (δίς). 88 (89),53 (δίς). Ἦσ. 25,1. 65,16.

Πέραθεν (Σύμμ.). (Ἦσ. 18,1).

Ἐκ πέραν, ἀπὸ ἀπέναντι, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *me'eber*, ἥτοι *πέραν τῶν...* (Ἀλλοίμονον, χώρα τῶν περὺγων ποῦ βομβοῦν, ἢ ὅποια εὐρίσκεται πέραν τῶν ποταμῶν τῆς Αἰθιοπίας). Οἱ Ο' ἔχουν «*επέκεινα*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν μᾶλλον ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*πέραθεν*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Σοφ. 3,10.

Περαΐτης (Ἀκύλ.). (Γέν. 14,13).

Ὁ κατοικῶν πέραν (τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου), ὁ διαπεραιωθείς, ὁ διαβάτης, ὁ περιπλανώμενος, ὁ μετανάστης. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *ha'ibri*, ἥτοι τὸν περάτην (τὸν Ἑβραῖον). (Καὶ μετέβη εἰς ἐκ τῶν διασωθέντων καὶ ἀνήγγειλεν [αὐτὸ] πρὸς τὸν Ἄβραμ τὸν περάτην). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «*τῶ περάτη*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*τῶ περαΐτη*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Περιομαρτίζω (Ἀκύλ.). (Λευιτ. 14,49).

Προσφέρω θυσίαν ἐξιλαστήριον (πρὸς ἐξιλασμόν, πρὸς ἐξιλέωσιν). Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *lehatte*, ἥτοι διὰ νὰ προσφέρῃ θυσίαν (περὶ ἁμαρτίας), διὰ νὰ καθαρῶσιν (ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν). (Καὶ θὰ λάβῃ, διὰ νὰ καθαρῶσιν τὴν οἰκίαν [ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν], δύο πτηνὰ καὶ ξύλον κέδρινον, κόκκινον νῆμα καὶ ὕσσωπον). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἀφαργνίσαι*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*περιομαρτίσαι*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἔξ. 29,36. Λευιτ. 6,19. 8,15. 9,15, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτιάνου καὶ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἔξ. 29,36. Λευιτ. 8,15. 14,49.

Περιομαρτισμὸς (Σύμμ.). (Ζαχ. 13,1).

Προσφορὰ θυσίας ἐξιλαστηρίου, πρὸς ἐξιλασμόν, πρὸς ἐξιλέωσιν. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *lehatta'th*, ἥτοι διὰ τὴν ἁμαρτίαν. (Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην θὰ ἀνοιχθῇ πηγὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαυὶδ καὶ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ διὰ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀκαθαρσίαν). Οἱ Ο' δὲν ἔχουν τὴν ἀντίστοιχον λέξιν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*εἰς περιομαρτισμόν*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν.

Περιγραφὴ (Σύμμ.). (Ἰὼβ 22,14).

Κυκλικὸν σχεδιογράφημα, περιμέτρος, ὄριον. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει

wehug, ἦτοι καὶ τὸν γῦρον, τὸν κύκλον (τὸν θόλον). (Ἀποκρύπτουν αὐτὸν τὰ νέφη καὶ δὲν βλέπει, καὶ διαβαίνει τὸν κύκλον τοῦ οὐρανοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «καὶ γῦρον». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «περιγραφὴν δέ», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Περιγράφω (Σύμμ.). (Ἰὼβ 26,10).

Φέρω γραμμὴν κυκλικῶς, χαράσσω κύκλον, γράφω εἰς ὄλα τὰ σημεῖα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει hag, ἦτοι ἐχάραξεν. (Ἐχάραξε κύκλον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἕως τῶν ὀρίων μεταξὺ τοῦ φωτός καὶ τοῦ σκοτός). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐγύρωσεν», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν καὶ δὴ περιέβαλε κυκλικῶς. Τὸ αὐτὸ περίπου ἔννοεῖ καὶ ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «περιέγραψεν».

Περιγώνιον (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 44,13).

Γωνιόμετρον, ὄργανον διὰ τὴν μέτρησιν γωνιῶν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει ubammehuga, ἦτοι καὶ μὲ τὸν διαβήτην. (Ὁ ξυλουργὸς ἤπλωσε τὸ ξύλον ἐπὶ τοῦ μέτρου καὶ ἐσχεδίασεν αὐτὸ μὲ εἰδικὴν γραφίδα καὶ τοῦ ἔδωσε μορφὴν μὲ τὸν διαβήτην). Ἡ λέξις ἐλλείπει μεθ' ὀλοκλήρου φράσεως ἐκ τοῦ κειμένου τῶν Ο'. Ὑπάρχει ὁμως παρὰ τῷ Ἀκύλα, ὅστις μεταφράζει ἐν προκειμένῳ «ἐν περιγωνίοις». Προφανῶς ἡ τοιαύτη μετάφρασις μεταβάλλει τὴν ἔννοιαν τοῦ πρωτοτύπου.

Περιδέραιοι (Σύμμ.). (Ἰεζ. 16,11).

Κόσμημα τοῦ λαμοῦ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει wegabid, ἦτοι καὶ ἄλυσιν, καὶ περιδέραιοι. (Καὶ σὲ ἐστόλισα μὲ κοσμήματα καὶ ἔθεσα βραχιόλια εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ περιδέραιοι εἰς τὸν τράχηλόν σου). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ κάθεμα», ὑπὸ τὴν αὐτὴν περίπου σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «περιδέραιοι», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Περιδιώκω (Ἀκύλ.). (Ἰὼβ 13,25).

Καταδιώκω πανταχόθεν, κυκλικῶς. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει tirdoph, ἦτοι θὰ κατατρέξις; (Θὰ φθειρῆς τὸ [ὑπὸ τοῦ ἀνέμου] κινούμενον φύλλον καὶ θὰ κατατρέξις τὸ ξηρὸν ἄχυρον;) Οἱ Ο' ἔχουν «ἀντίκεισαί μοι;», ἦτοι θὰ ἐναντιωθῆς κατ' ἐμοῦ; Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «περιδιώξεις;», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Περιδρομή (Σύμμ.). (Ἰεζ. 43,14).

Περιστροφὴ, κυκλικὴ κίνησις, καταδρομή. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'ad-

ha'azara, ἤτοι μέχρι τοῦ ἄκρου (μέχρι τῆς ὀφρύος τοῦ θυσιαστηρίου). (Καὶ ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ βάθρου, μέχρι τῆς χαμηλοτέρας ὀφρύος θὰ εἶναι δύο πῆχεις ... καὶ τὸ πλάτος εἰς πῆχυσ). Οἱ Ο' ἔχουν «πρὸς τὸ ἰλαστήριον» (τὸ χρυσοῦν ἐπικάλυμμα τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης), ὀνομαζόμενον καὶ «ἰλαστήριον ἐπίθεμα». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «περιδρομῆς», μεταβάλλει ἐλαφρῶς τὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου καὶ δὴ τοῦ τε ἐβραϊκοῦ καὶ τῶν Ο'.

Περιειλῶ (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 142 [143],4).

Περιτυλίσσω, περιδένω, πλήττω, συμπιέζω, ξηραίνω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει wattith'atperh, ἤτοι καταθλίβεται (ἐξασθενεῖ, περιτυλίσσεται). (Καὶ τὸ πνεῦμά μου καταθλίβεται ἐντός μου, ἡ καρδιά μου ταρασσεται ἐσωτερικῶς). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἠκηδίασεν», ἤτοι κατεπονήθη (ἐξηντλήθη). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ περιειλεῖτο», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἦσ. 57,16, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἰὼβ 38,9.

Περιηγῶ (Σύμμ.). (Ἰερ. 18,18).

Ἄντηγῶ τριγύρω, ἠγῶ, βροντῶ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει wenakkehu, ἤτοι καὶ νὰ κτυπήσωμεν (νὰ πατάξωμεν). (Ἐλάτε νὰ τὸν κτυπήσωμεν μετὰ τὴν γλῶσσάν του [μετὰ τὸν λόγον του]). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ πατάξωμεν αὐτόν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ περιηγήσωμεν αὐτόν», ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ ἐβραϊκὸν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Περίθεσις (Σύμμ.). (Ψαλμ. 31 [32],9).

Περιβολή, περιβλήμα, κόσμημα, στολίδι τοῦ ἵππου. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει 'edjo, ἤτοι κόσμημα, στολισμός. (Μὴ γίνεσθε ὅπως ὁ ἵππος, ὅπως ὁ ἡμίονος ..., εἰς τῶν ὁποίων τὰς σιαγόνας πρόπει νὰ τεθοῦν ὡς κόσμημα φίμωτρον καὶ χαλινός). Οἱ Ο' δὲν εἶναι σαφεῖς ἐνταῦθα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «περιθέσεως», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἐβραϊκόν.

Περικαμπῆς (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 40,4).

Περικεκαμμένος, λυγισμένος, κυρτός. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει he'aqod, ἤτοι τὸ ἀνώμαλον ἔδαφος (τὸ ὕψωμα, ὁ λόφος). (Καὶ τὸ ἀνώμαλον ἔδαφος ἄς γίνῃ πεδιάς). Οἱ Ο' ἔχουν «τὰ σκολιά», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὸ περικαμπές», προσεγγίζει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως πως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις

χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ὡση⁶⁵ 6,8.

Περικόπτω (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 74 [75],11).

Κόπτω ἀπὸ τὰ ἄκρα, ἀκρωτηριάζω, ἀνακόπτω, περιορίζω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει 'agaddea', ἥτοι θὰ συντρίψω (θὰ τσακίσω). (Καὶ θὰ συντρίψω ὅλας τὰς δυνάμεις [«τὰ κέρατα»] τῶν ἁμαρτωλῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «*συνκλάσω*», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «*συνθλάσω*», ἥτοι, ἐπίσης, θὰ συντρίψω (εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις). Ὁ Ὁ' Ἀκύλας, μεταφράζων «*περικόψω*», ἐννοεῖ τὸ αὐτὸ περίπου, καὶ οὕτως ἀποδίδει ἐπιτυχῶς, τόσον τὸ ἑβραϊκόν, ὅσον καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ζαχ. 11,10.

Περικυλίω (Σύμμ.). (Ἰσμ. 2,5).

Περιστρέφω, κυλίω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει rappeduni, ἥτοι ἀναψύξατέ με (ἀνακουφίσατέ με). (Ἄναψύξατέ με μὲ μῆλα, διότι ὑποφέρω ἀπὸ ἀγάπην). Οἱ Ο' ἔχουν «*σποιβάσατέ με*», ἥτοι ἐπισωρεύσατέ μου (φέρετέ μου). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*περικυλίσατέ με*», καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «*περικυκλώσατέ με*», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Περίνοια (Σύμμ.). (Ψαλμ. 76 [77],12).

Σύνεσις, εὐφυΐα, γνώσις, ὑπερηφάνεια. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει ma'allejah, ἥτοι τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. (Θὰ μνημονεύω τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «*τῶν ἔργων Κυρίου*», ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*τὰς περινοίας Κυρίου*», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ τοὺς Ο'.

Περινοῶ (Ἀκύλ.). (Παρ. 3,4).

Ἐπινοῶ εὐφυῶς, σκέπτομαι καλῶς. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει wesekheltob, ἥτοι καὶ θὰ πράττης συνेतῶς. (Τοιουτοτρόπως θὰ πράττης συνेतῶς καὶ εὐφυῶς ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων). Οἱ Ο' ἔχουν «*καὶ προνοῦ καλὰ*». Ὁ Ὁ' Ἀκύλας, μεταφράζων «*περινοῆσαι*», προσεγγίζει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Περιξυρῶ (Σύμμ.). (Λευιτ. 19,27).

Ξυρίζω κυκλικῶς, ὀλόγυρα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει lo' thaqqiphu pe'ath,

65. Εἰς τὸ Μέγα λεξικόν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης τοῦ Δ. Δημητράκου, ἐκ παραδρομῆς προφανῶς, γίνεται παραπομπὴ εἰς «*Ἰσα*» (Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ).

ἦτοι νὰ μὴ κουρευúσετε κυκλικῶς. (Νὰ μὴ κουρευúσετε κυκλικῶς τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς σας, οὔτε νὰ περικόψετε τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος σας). Οἱ Ο' ἔχουν «οὐ ποιήσετε ἰσίσσην», ἦτοι νὰ μὴ κάμνετε πλεξίδα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «οὐ περιξυρήσετε κύκλω», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'.

Περιορισμός (Σύμμ.). (Ίεξ. 43,17).

Περίκλεισις ἐντὸς ὁρίων, περιόρισις. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει wehaggebül, ἦτοι καὶ τὸ γείσωμα (καὶ τὸ ἄκρον, τὸ ὄριον). (Καὶ τὸ γείσωμα κυκλικῶς αὐτοῦ [τοῦ ἄκρου τοῦ θυσιαστηρίου] θὰ εἶναι πλάτους ἡμίσεος πήχεως). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τὸ γείσος», ἦτοι καὶ τὸ προεξέχον μέρος τῆς στέγης (καὶ τὸ γείσωμα). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ ὁ περιορισμός», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς περὶ τοῦ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν στίχῳ 13.

Περιουσία (Ἀκύλ.) (Γέν. 14,21).

Τὰ ὑλικά ἀγαθά, τὰ ὑπάρχοντα, τὸ πλεόνασμα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει weharekhuš, ἦτοι καὶ τὰ ὑπάρχοντα (καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν). (Δός μου τοὺς ἀνθρώπους καὶ κράτησε διὰ τὸν ἑαυτόν σου τὰ ὑπάρχοντα). Οἱ Ο' ἔχουν «τὴν δὲ ἵππον», ἦτοι τὸ ἵππικόν. Τοῦτο ὁμως δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἑβραϊκόν, ἔχει προέλθει δέ, ἴσως, ἐκ τοῦ rekheb, τὸ ὁποῖον δηλώνει τὸ ἵππικόν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τὴν δὲ περιουσίαν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 16 (17),14.

Περιορραντισμός (Σύμμ.). (Ζαχ. 13,1).

Ἄγνισμός διὰ ραντισμοῦ εἰς ὅλα τὰ περίξ σημεῖα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει ulenidda, ἦτοι καὶ διὰ τὴν ἀκαθαροσίαν καὶ τὸν καθαρισμόν (καὶ τὴν ἐξιλέωσιν) ἐξ αὐτῆς. (Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θὰ ἀνοιχθῆ πηγὴ [ὔδατος] εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαυίδ..., διὰ τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀκαθαροσίαν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ εἰς τὸν χωρισμόν», μεταβαλόντες οὕτω τὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «εἰς περιορραντισμόν», δὲν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἑβραϊκοῦ.

Περιοκοπῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 36 [37],32).

Ἐξετάζω μετὰ προσοχῆς, παρατηρῶ ἀκριβῶς τὰ περίξ σημεῖα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει tsophe, ἦτοι κατασκοπεύει (παραμονεύει). (Ὁ ἄσεβῆς κατασκοπεύει τὸν δίκαιον καὶ ζητεῖ νὰ τὸν θανατώσῃ). Οἱ Ο' ἔχουν «κατανοεῖ», ἦτοι ἀντιλαμβάνεται (ἐννοεῖ καλῶς, πλήρως).

Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «περισκοπεῖ», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Περσπουδάξω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 67 [68],17).

Ἐκτελῶ κάτι μὲ προθυμίαν, μὲ ζήλον. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *teratstsedun*, ἦτοι ζηλεύετε. (Ὅρη μὲ τὰς πολλὰς κορυφὰς, διατὶ ζηλεύετε τὸ ὄρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπεθύμησε σφοδρῶς νὰ κατοικήσῃ ὁ Θεός;). Οἱ Ο' ἔχουν «ὑπολαμβάνετε», ἦτοι ἐναντιώνεσθε. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «περσπουδάξετε», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Περσιτερις (Ἀκύλ.). (Γέν. 15,9).

Νεοσσὸς περισερᾶς, περιστερί. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *wegozal*, ἦτοι καὶ νεοσσὸν περισερᾶς. (Λάβε δι' ἐμὲ δάμαλιν τριῶν ἐτῶν... καὶ νεοσσὸν περισερᾶς). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «καὶ περισερᾶν». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ περισεριδα», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, οὕτω δὲ περίπου καὶ τοὺς Ο'.

Περσιτεφανῶ (Ἀκύλ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 23,26).

Στεφανῶνῶ ὀλόγουρα, περικνκλώνῶ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *oterim*, ἦτοι περιεκύκλωσαν. (Ὁ Σαουλ ὅμως καὶ οἱ ἄνδρες του περιεκύκλωσαν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας του, διὰ νὰ τοὺς συλλάβουν). Οἱ Ο' ἔχουν «παρενέβαλον», ἦτοι ἐστρατοπέδευσαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «περσιτεφανοῦντες», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὧς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Περστοιχίζω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 47 [48],13).

Περιβάλλω κυκλικῶς. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *wehaqqirhuha*, ἦτοι καὶ περιβάλετε αὐτήν. (Περικνκλώσατε τὴν Σιών καὶ περιβάλετε αὐτήν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ περιλάβετε αὐτήν», ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἐννοίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ περστοιχίσατε (καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν καὶ περτειχίσατε) αὐτήν», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Περίστρομα (Ἀκύλ.). (Παρ. 7,16).

Κάλυμμα κλίνης, κλινοσκεπάσμα, ἐφάπλωμα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *marbaddim*, ἦτοι μὲ ἐφαπλώματα. (Ἐστρωσα τὴν κλίνην μου μὲ ἐφαπλώματα). Οἱ Ο' ἔχουν «κειρίαις», ἦτοι μὲ ἱμάντας τῆς κλίνης (ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτίθεντο τὰ στρώματα), ἢ μὲ ἄλλα τινὰ παρόμοια. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «περιστρώμασι», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ

έβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 31,22, εἰς ἀμφοτέρωθεν τὰ χωρία ταῦτα τῶν Παροιμιῶν χρησιμοποιεῖται ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος.

Περιστρώννυμι (Ἀκύλ.). (Παρ. 7,16).

Καλύπτω, στρώνω. Τὸ έβραϊκόν ἔχει rabadti, ἤτοι ἔστρωσα (έκάλυψα). (Ἐστρωσα τὴν κλίνην μου μὲ έφαπλώματα). Οἱ Ο' ἔχουν «τέτακα», ἤτοι έτέντωσα, ἤπλωσα, έξέτεινα, έτοποθέτησα. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «περιέστρωσα», ἀποδίδει έπιτυχῶς τὸ έβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος.

Περισφίγω (Σύμμ.). (Ἰσμ. 8,9).

Σφίγω πανταχόθεν, πέζω ισχυρῶς, περιζώνω. Τὸ έβραϊκόν ἔχει natsur aleha, ἤτοι θὰ περιφράξωμεν αὐτήν. (Καὶ ἐὰν εἶναι θύρα, θὰ περιφράξωμεν αὐτήν μὲ σανίδας ἀπὸ κέδρους). Οἱ Ο' ἔχουν «διαγράψωμεν ἐπ' αὐτήν», ἀπομακρυνόμενοι οὕτως ἀπὸ τὴν έννοιαν τοῦ έβραϊκοῦ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «περισφίξωμεν αὐτήν», προσεγγίζει έπιτυχῶς τὸ έβραϊκόν, ὄχι ὅμως καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Παρ. 30,31.

Περιτραχήλιον (Σύμμ.). (Γέν. 38,25).

Κόσμημα τοῦ τραχήλου, ἄλυσις, περιδέριον. Τὸ έβραϊκόν ἔχει wehapprethilim, ἤτοι καὶ τὸ περιδέριον (καὶ ἡ ταινία). (Ζητήσατε, παρακαλῶ, νὰ μάθετε εἰς ποῖον ἀνήκουν ἡ σφραγὶς καὶ τὸ περιδέριον καὶ ἡ ράβδος αὐτή). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ὁ ὀρμίσκος», ἤτοι καὶ τὸ μικρὸν περιδέριον. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ τὸ περιτραχήλιον», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ έβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Γέν. 38,18. Ἰσμ. 7,2. Ὡσηὲ 2,15, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Παρ. 1,9.

Περιφέγωμαι (Σύμμ.). (Ἰεζ. 1,27).

Φέγω, ἀκτινοβολῶ εἰς τὰ πέριξ, πρὸς πάσαν κατεύθυνσιν. Τὸ έβραϊκόν ἔχει wepogah lo sabib, ἤτοι καὶ ἡ λάμψις του (έχύνετο) εἰς τὰ πέριξ. (Καὶ ἀπὸ τὴν ὀσφὺν καὶ κάτω έφαίνετο ὡς πῦρ, καὶ ἡ λάμψις του [έχύνετο] εἰς τὰ πέριξ). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλω», ὑπὸ τὴν αὐτὴν έννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «περιφεγγόμενον», ἀποδίδει έπιτυχῶς τὸ έβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Περιφλευσμός (Ἀκύλ.). (Δευτ. 28,22).

Ἐπιπολαία καῦσις ἐξ ὄλων τῶν μερῶν, καψάλισμα. Τὸ έβραϊκόν

ἔχει ubaharhur, ἦτοι καὶ μὲ φλόγωσιν (καὶ μὲ ὑπερβολικὴν καὶ σιν). (Θὰ σὲ πατάξῃ ὁ Κύριος μὲ μαρασμὸν καὶ μὲ πυρετὸν καὶ μὲ ρίγος καὶ μὲ φλόγωσιν). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐρεθισμῶ», ἦτοι καὶ μὲ ἕξασιν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «περιφλευσμῶ», προσεγγίζει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὀλιγώτερον δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Περιφλογισμὸς (Θεοδοτ.). (Δευτ. 28,22).

Περικύκλωσις διὰ τῶν φλογῶν. Βλ. **περιφλευσμὸς**. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «περιφλογισμῶ», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Περίφραγμα (Σύμμ.). (Ἰεζ. 46,23).

Φράκτης, φράγμα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει hattiroth, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἔννοιαν τῶν περιτειχισμάτων, τῶν τοίχων, ἐνταῦθα δὲ τῶν αἰθουσῶν. (Ἐν ὑποκάτω δὲ τῶν αἰθουσῶν αὐτῶν ἦσαν κατεσκευασμένα μαγειρεῖα κυκλικῶς). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐξεδρῶν». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «περιφραγμάτων», προσεγγίζει ἀμφοτέρω τὰ κείμενα. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Μιχ. 7,12, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Ἠσ. 29,1. Μιχ. 7,12 καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν τῷ τελευταίῳ χωρίῳ.

Περιφράκτης (Ἀκύλ.). (Ἠσ. 58,12).

Οἰκοδόμος περιφράξεων, φραγμῶν, διαχωρισμάτων. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει goder perets, ἦτοι ἀνοικοδομητῆς (ἐπανοικοδόμος) χαλασμάτων. (Καὶ θὰ ὀνομασθῆς «ἀνοικοδομητῆς χαλασμάτων»). Οἱ Ο' ἔχουν «οἰκοδόμος φραγμῶν», ὑπὸ παρομοίαν σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «περιφράκτην», προσεγγίζει, τόσον τὸ ἑβραϊκόν, ὅσον καὶ τοὺς Ο'.

Περιφρύγω (Θεοδοτ.). (Ἰσμ. 1,6).

Καταφρυγανίζω, ψήνω πανταχόθεν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει šeššezarhathni, ἦτοι μὲ ἔχει συγκαύσει. (Μὴ μὲ βλέπετε ὅτι ἔχω μαυρίσει, διότι μὲ ἔχει συγκαύσει ὁ ἥλιος). Οἱ Ο' ἔχουν «παρέβλεψέ με», ἦτοι μὲ εἶδε πολὺ καὶ μὲ συνέκαυσεν. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «περιέφρυξέ με», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Περιφύομαι (Σύμμ.). (Ἰωβ 39,13).

Συνδέω, ἐπικολλῶ, φυτρῶνω. Τὸ οἰκειὸν χωρίον, τόσον εἰς τὸ ἑβραϊκόν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς Ο', εἶναι δυσνόητον. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει ne'elasa, ἐκ τοῦ 'alas, τὸ ὁποῖον σημαίνει χαίρω. (Χαίρει ἢ πτέρυξ

τῆς στρουθοκαμήλου). Οἱ Ο' δὲν μεταφράζουν, ἀλλὰ μεταγράφουν τὴν ἐπίμαχον λέξιν διὰ τοῦ «νεέλασσα». Ὁ Σύμμαχος μεταφράζει «περιφύεται». Πιθανώτατα ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου ἔχει σχέσιν πρὸς τὰς κινήσεις τῶν περὺγων τῶν πτηνῶν, διὰ τῶν ὁποίων ταῦτα ἐκδηλώνουν τὴν μεγάλην χαρὰν των.

Περόνη (Θεοδοτ.). (Ἐξ. 35,11).

Αἰχμηρὸν ἐργαλεῖον, χρήσιμον πρὸς διάτρουσιν, πόρπη. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει 'eth - qerasab, ἥτοι τὰς περόνας αὐτῆς). (["Ολοὶ οἱ μεταξὺ ὑμῶν τεχνῖται νὰ ἔλθουν νὰ κατασκευάσουν...] τὴν σκηνὴν... τὰς περόνας αὐτῆς...)]. Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ τὰ διατόνια», ἥτοι καὶ τοὺς κρίκους. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «τὰς περόνας», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 39,14 (33), ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν 35,11. Ἰὼβ 40,19 (24).

Πηκτός (Θεοδοτ.). (Ἱερ. 10,5).

Συνηρμοσμένος, στερεωμένος, στερεῶς κατεσκευασμένος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει miqša, ἥτοι στερεωμένα. ([Τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν] εἶναι ὡς φοίνιξ [ἢ ὡς σῦλος] στερεωμένα, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ κινηθοῦν [νὰ ὀμλήσουν]). Οἱ Ο' ἔχουν «τορευτόν», ἥτοι σκαλιστόν, γλυπτὸν (περίτεχνον). Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «πηκτά», προσεγγίζει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, παραπλησιῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Πήρωσις (Ἀκύλ.). (Δευτ. 28,28).

Τύφλωσις, ἀναπηρία. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει ube'iwwaron, ἥτοι καὶ μὲ τύφλωσιν. (Θὰ σᾶς πατάξῃ ὁ Κύριος μὲ παραφροσύνην καὶ μὲ τύφλωσιν καὶ μὲ τρόμον). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἀορασία», ἥτοι, ἐπίσης, καὶ μὲ τύφλωσιν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ἐν πηρώσει», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Πηξίω (Σύμμ.). (Ἱεζ. 43,13).

Μετρῶ διὰ τοῦ πήχεως. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει ba'ammoth, ἥτοι εἰς πήχεις. (Αὗται δὲ εἶναι αἱ διαστάσεις τοῦ θυσιαστηρίου [μετρῶμεναι] εἰς πήχεις). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν πήχει», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «πεπηχισμένον», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Πήχιμα (Σύμμ.). (Ἱεζ. 43,13).

Ἡ μέτροσις διὰ τοῦ πήχεως. Βλ. **πηξίω**.

Πηχιμοδς Βλ. **πήχιμα**.

Πικραμμὸς (Ἀκύλ). (Ψάβ 3,5).

Αἰσθημα πικρίας, θλίψεως, λύπης. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *kimerige*, ἦτοι θανατηφόρος καῦσις. (Ἄς τρομάξῃ αὐτὴν ἢ θανατηφόρος καῦσις τῆς ἡμέρας). Οἱ Ο' δὲν εἶναι σαφεῖς ἐνταῦθα. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὡς πικραμμοί», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν.

Πιμελῆ (Ἀκύλ.). (Ἰώβ 15,27).

Πάχος, μαλακὸν λίπος, λιπαρότης. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *behelbo*, ἦτοι μὲ τὸ πάχος του. (Διότι ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν του μὲ τὸ πάχος του). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν στέατι αὐτοῦ», ὑπὸ τὴν αὐτὴν, ἐπίσης, σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «πιμελήν», ἀποδίδει καλῶς τὸ κείμενον, τόσον τὸ ἑβραϊκόν, ὅσον καὶ τῶν Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Πιμελῆς (Ἀκύλ). (Κριτ. 3,17).

Παχύς, εὐτραφής, λιπαρός, λιποβριθής. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *bari'*, ἦτοι εὐτραφής. (Ὁ δὲ Ἑγλὼν ἦτο ἄνθρωπος λίαν εὐτραφής). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀστεῖος», ὑπὸ τὴν ἐννοιαν τοῦ ὠραίου, τοῦ εὐειδοῦς, τοῦ κομποῦ ἀνδρός. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «πιμελής», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 117 (118),27.

Πινακίδιον (Σύμμ.). (Ἰεζ. 9,2).

Μικρὸς πίναξ κατάλληλος πρὸς γραφήν, δέλτος, βιβλιάριον. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *wegeseth*, ἦτοι καὶ δοχεῖον, καὶ μελανοδοχεῖον. (Καὶ εἶχεν εἰς τὴν μέσην του μελανοδοχεῖον γραμματέως). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ζώνη». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ πινακίδιον», ἀποδίδει ὄχι ἐπακριβῶς ἀλλὰ μόνον κατὰ τρόπον παρεμφερῆ τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ ἐλαφρῶς καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'.

Πινακίς (Σύμμ.). (Ἰεζ. 9,11).

Βλ. **πινακίδιον**. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *haqgeseth*, ἦτοι τὸ μελανοδοχεῖον. (Καὶ ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ... εἶχεν εἰς τὴν μέσην του τὸ μελανοδοχεῖον). Οἱ Ο' ἔχουν «τῆ ζώνη». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τὴν πινακίδα», ὑπενθυμίζει τὰ εἰς τὸ προηγούμενον λήμμα ἀναφερόμενα.

Πίπι (ΠΙΠΙ).

Ἡ λέξις αὕτη ἔχει προέλθει ἀπὸ τὸ ἑβραϊκὸν JHWH (Γιαχβέ), τὸ γνωστὸν ὡς ἱερὸν τετραγράμματον, τὸ ὁποῖον εἰς τινα χωρία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἔχει παραμείνει ἀμετάφραστον, μεταγραφῆν ἀπλῶς διὰ τοῦ ὡς ἄνω ΠΙΠΙ. Δι' αὐτοῦ δηλοῦται τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ ὑψίστου Θεοῦ, τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν

βαβυλώνιον αἰχμαλωσίαν ἔπαυσε νὰ προφερέται ἐκ φόβου καὶ ἐκ λόγων σεβασμοῦ, ἀντικατασταθὲν διὰ τοῦ Adonaj. Χρησιμοποιεῖται ὑπὸ μὲν τοῦ Ἀκύλα ἐν Ἀριθμ. 16,5. 22,22·24. Δ' (Β') Βασ. 21,4. Ψαλμ. 24 (25),12. 25 (26),1. 26 (27),11·14. 27 (28),1·8. 29 (30),11. 30 (31),7·10·15. 31 (32),2·5·10. 32 (33),4·6·8·10·12·18·20·22. Ἦσ. 41,16. 48,14. 52,5. 58,5. 59,13. 60,1. 64,9 (8). 66,5. Ἰερ. 20,13. Ἰεζ. 2,4. 12,23. 30,6, ὑπὸ δὲ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Ἀριθμ. 16,5. 22,22·24. Δ' (Β') Βασ. 21,4. Ψαλμ. 26 (27),11. Ἦσ. 41,16. 48,14. 58,5. 59,13. 60,1. 64,9 (8). Ἰεζ. 2,4. 12,23. 30,6 καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἀριθμ. 16,5. 22,22·24. Δ' (Β') Βασ. 21,4. Ψαλμ. 24 (25),12. 25 (26),1. 26 (27),4·14. 27 (28),1. 30 (31),15. 31 (32),2·5·10·11. 32 (33),8·10·20. Ἦσ. 41,16. 48,14. 58,5. 60,1. 64,9 (8). Ἰεζ. 2,4. 12,23. 30,6.

Πλαδαροῦμαι (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 19,3).

Γίνομαι πλαδαρός, χαλαρός, ἄτονος, χαῦνος, ἀποχανοῦμαι. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *wepabeqa*, ἤτοι καὶ θὰ διαταραχθῆ (καὶ θὰ ἐκλείψῃ). (Καὶ θὰ διαταραχθῆ τὸ πνεῦμα τῆς Αἰγύπτου ἐξ αὐτῆς, καὶ θὰ συγχύσω τὴν βουλήν αὐτῆς). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ *ταραχθήσεται*», ὑπὸ ἔννοιαν παρομοίαν πρὸς τὴν τοῦ ἐβραϊκοῦ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ *πλαδαρωθήσεται*», ἀπομακρύνεται ὀλίγον τι ἀπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου, τόσον τοῦ ἐβραϊκοῦ, ὅσον καὶ τῶν Ο'.

Πλακωτῆ (Σύμμ.). (Ἰερ. 31 (48),5).

Εἶδος καδμείας, ἐξάχνωμα ἐκ χαλκοῦ. Τὸ κείμενον εἶναι δυσχερέστατον ἐνταῦθα, μὴ ἐπιτρέπον τὴν διακρίβωσιν τῆς ἐννοίας τοῦ ἐβραϊκοῦ, οὔτε τῶν Ο'. Πιθανώτατα γίνεται λόγος περὶ ἀναβάσεως μετὰ κλαυθμοῦ εἰς τὴν μωαβιτικὴν πόλιν Λουεῖθ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει ἐν προκειμένῳ *halluhith*, πρὸς δήλωσιν τῆς ἐν λόγῳ πόλεως. (Ἀνέρχονται τὴν ἀνάβασιν τῆς Λουεῖθ μετὰ κλαυθμοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «Ἀλώθ», ἐννοοῦντες τὴν αὐτὴν πόλιν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων διὰ τοῦ δυσνοήτου «τῆς *πλακωτῆς*», δὲν ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, καὶ οὔτε προσεγγίζει κἄν τοὺς Ο'.

Πλάστης (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 64,7).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος πλάσσει, δημιουργεῖ, κατασκευάζει, ἐπινοεῖ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *jotserenu*, ἤτοι ὁ πλάστης ἡμῶν. (Ἡμεῖς εἴμεθα ὁ πηλὸς καὶ σὺ εἶσαι ὁ πλάστης ἡμῶν). Εἰς τὸ κείμενον τῶν Ο' παραλείπεται ἡ λέξις αὕτη. Ὁ Ἀκύλας ὅμως καὶ ὁ Θεοδοτίων συμπληρῶνουν τὸ σχετικὸν κενὸν διὰ τοῦ «καὶ σὺ *πλάστης ἡμῶν*», τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας χρησιμοποιεῖ τὴν λέξιν καὶ ἐν Ζαχ. 11,13 (δῖς).

Πλατύτης (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 30 [31],9).

Πλάτος, εὖρος, εὐρύτης, εὐρυχωρία. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *hammer-hob*, ἦτοι εἰς εὐρυχωρίαν. (Καὶ δὲν μὲ ἔκλεισες εἰς χεῖρας τοῦ ἔχθρου, ἀλλὰ ἐτοποθέτησες τοὺς πόδας μου εἰς εὐρυχωρίαν). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐν εὐρυχώρῳ*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*ἐν πλατύτητι*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ κείμενον.

Πλατύψυχος (Σύμμ.). (Παρ. 28,25).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει πολλὰς ἐπιθυμίας, ὁ ἀλαζών, ὁ ἄπληστος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *rehab - perheš*, ἦτοι ὁ ἀλαζών, ὁ ὑψηλόφρων. (Ὁ ἀλαζών προκαλεῖ διαμάχην). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἄπληστος*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν περίπου σημασίαν, ἐνῶ οἱ κώδικες Β καὶ Σ ἔχουν «*ἄπιστος*», μεταβάλλοντες ἐλαφρῶς τὴν ἔννοιαν τοῦ κειμένου. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*πλατύψυχος*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν.

Πλέγμα (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 28,5).

Πάν τὸ πεπλεγμένον, τὸ διάδημα, οἱ στέφανοι, τὰ στέμματα, ὁ πλόκαμος τῆς κόμης. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *welitsphirath*, ἦτοι καὶ διάδημα. (Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων θὰ εἶναι στέφανος δόξης καὶ ὠραῖον διάδημα εἰς τὸν ἑναπομείναντα λαὸν αὐτοῦ). Οἱ Ο' ἔχουν «*ὁ πλακεῖς*», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*εἰς πλέγμα*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος.

Πλεονέκτημα (Ἀκύλ.). (Γέν. 37,26).

Ὁφελος, προσόν, ὑπεροχή, κέρδος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *ma-betsa'*, ἦτοι ποῖον τὸ κέρδος, τὸ ὄφελος (ποία ἢ ὠφέλεια). (Ποῖον τὸ ὄφελος ἐὰν φονεύσωμεν τὸν ἀδελφόν μας καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμά του;). Οἱ Ο' ἔχουν «*τί χρήσιμον*», ὑπὸ παρομοίαν σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*τί πλεονέκτημα*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἑναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Πλήκτης (Σύμμ.). (Ψαλμ. 34 [35],15).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος πλήττει, κτυπᾷ, διαπληκτίζεται, ὁ φιλόνηκος, ὁ φίλερις. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει *nekhim*, ἦτοι πλήττοντες, μαστιγοῦντες, κτυπῶντες. (Συνηθροίσθησαν ἐναντίον μου διὰ νὰ μὲ μαστιγῶνουν, ἐνῶ ἐγὼ δὲν τοὺς γνωρίζω). Οἱ Ο' ἔχουν «*μάστιγες*», ἐννοοῦντες τὸ αὐτὸ περίπου. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*πλήκται*», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Πλημμυρῶ (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 1,7).

Πλημμυρίζω, ὑπερεκχειλιζῶ, ὑπερπληροῦμαι, γεμίζω. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει male', ἦτοι πλημμυρίζει. (Ὅλοι οἱ ποταμοὶ ἐκβάλλουν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐδέποτε πλημμυρίζει). Οἱ Ο' ἔχουν «(οὐκ) ἔσται ἐμπιμπλαμένη», ἦτοι (δὲν) γεμίζει. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «(οὐ) πλημμυρεῖ», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Πλήξις (Ἀκύλ.). (Παρ. 17,10).

Κροῦσις, ἐλαφρὸν ἢ ἰσχυρὸν κτύπημα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει mehakoth, ἦτοι παρὰ... μαστιγώσεις. (Περισσότερον τύπτει ὁ ἔλεγχος τὸν συνετὸν ἄνθρωπον, παρὰ ἑκατὸν μαστιγώσεις τὸν ἄφρονα). Οἱ Ο' ἔχουν «μαστιγωθεῖς», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Καὶ ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «πλήξις», ἀποδίδει ἐπίσης παρεμφερῶς τὸ ἑβραϊκόν καὶ τοὺς Ο'.

Πόθος (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 9,24 [10,3]).

Ἐντονος ἐπιθυμία. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει 'al-ta'awath, ἦτοι εἰς τὰς ἐπιθυμίας. (Διότι ὁ ἀσεβῆς ψάλλει εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς του καὶ ὁ ἄδικος ἐπαινεῖται). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐπὶ πόθῳ», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς περίπου καὶ τοὺς Ο'.

Ποιμνοτρόφος (Ἀκύλ.). (Δ' [B'] Βασ. 3,4).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος τρέφει, κατέχει ποίμνια, ὁ ποιμὴν. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει noqed, ἦτοι ποιμὴν, κτηνοτρόφος. (Ὁ Μωσᾶ δέ, ὁ βασιλεὺς τῆς Μωάβ, εἶχε ποίμνια). Οἱ Ο' δὲν μεταφράζουν τὴν οἰκείαν λέξιν, ἀλλὰ τὴν μεταγράφουν διὰ τοῦ «νωκήδ»⁶⁶. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ποιμνοτρόφος», ἀπέδωκεν ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀμῶς 1,1.

Πολιορκητής (Θεοδοτ.). (Ἦσ. 59,19).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος πολιορκεῖ ἢ κυριεύει πόλιν ἢ φρούριον. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει tsar, ἦτοι ἐχθρὸς (διώκτης). (Διότι θὰ ἐπέλεθ ὁ ἐχθρὸς ὡς ποταμός). Οἱ Ο' ἔχουν «βίαιος». Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ὡς ... πολιορκητής», προσεγγίζει ἐλαφρῶς τὴν ἔννοιαν τοῦ

66. Διὰ περισσότερα βλ. ἐν Π. Σιμωνᾶ, *Αἱ ἀμετάφραστοι λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ τῶν Ο'*, σελ. 121 (ἐν λ. νωκήδ), καὶ τοῦ αὐτοῦ, *Ἀμετάφραστοι ἑβραϊκαὶ λέξεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἰς τὰς ἀρχαίας μεταφράσεις Ἀκύλα, Θεοδοτίωνος καὶ Συμμάχου*, σελ. 48 (ἐν λ. νωκεδεῖμ).

ἑβραϊκοῦ, ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 63,9.

Πολίχνη (Ἀκύλ.). (Ἥσ. 29,1).

Πόλις, ἰδίως μικρά. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει kirjath, ἦτοι πόλις. (Ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ἀριήλ, τὴν Ἀριήλ, τὴν πόλιν εἰς τὴν ὁποίαν διέμεινεν ὁ Δαυὶδ). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «πόλις». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «πολίχνη», προσεγγίζει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 26,5.

Πολλαπλασίως (Σύμμ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 12,8).

Πολλὰς φορὰς περισσότερον ἢ μεγαλύτερον. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει kahenna wekhaenna, ἦτοι αὐτὰ καὶ ἐκεῖνα. (Καὶ ἐὰν αὐτὰ εἶναι πολὺ ὀλίγα, θὰ ἠδυνάμην νὰ προσθέσω εἰς σὲ αὐτὰ καὶ ἐκεῖνα). Οἱ Ο' ἔχουν «κατὰ ταῦτα», ἦτοι καὶ ἄλλα ὅμοια πρὸς αὐτά. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «πολλαπλασίως», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Πολύβουλος (Θεοδοτ.). (Παρ. 11,14).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει πολλὰς γνώμας, ιδέας, ὁ σώφρων, ὁ λίαν συνεισότης. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει be'rob jo'ets, ἦτοι διὰ τοῦ πλήθους τῶν συμβούλων. (Ἡ σωτηρία [ἐπιτυχάνεται] διὰ τοῦ πλήθους τῶν συμβούλων). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν πολλῇ βουλή», ἦτοι διὰ πολλῆς σκέψεως. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «ἐν πολυβούλω», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 24,6, εἰς ἀμφοτέρωθεν δὲ τὰ χωρία ταῦτα καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Πολυκαρπία (Σύμμ.). (Ψαλμ. 64 [65],10).

Ἄφθονος παραγωγὴ καρπῶν, εὐφορία, συχνὴ ἀνθοφορία καὶ καρποφορία. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει rabbath ta'serenenna, ἦτοι ἐπλούτισες αὐτὴν πάρα πολὺ ἀπὸ καρπούς. (Ἐπεσκέφθης τὴν γῆν καὶ τὴν ἐπλημμύρισες, ἐπλούτισες αὐτὴν πάρα πολὺ ἀπὸ καρπούς). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν», ἦτοι τὴν ἐπλούτισες μὲ πλουσίαν καρποφορίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «πολυκαρπία», ἀποδίδει ἐλευθέρως ἀλλ' ἐπιτυχῶς, τόσον τὸ ἑβραϊκόν, ὅσον καὶ τοὺς Ο'.

Πολύλαλος (Σύμμ.). (Ἰωβ 11,2).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος λέγει πολλά, πολυλογεῖ, ὁ φλύαρος. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει 'is šerhathajim, ἦτοι ἄνθρωπος τῶν χειλέων, φλύαρος.

(Μήπως ἡ πολυλογία δὲν λαμβάνει ἀπάντησιν καὶ ὁ φλύαρος δικαιώ-
νεται;). Οἱ Ο' ἔχουν «εὐλάλος», ἦτοι εὐφραδής. Ὁ Σύμμαχος, με-
ταφράζων «πολύλαλος», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ
καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Πολύμιτος (Σύμμ.). (Ίεζ. 16,13).

Ἵγφασμα, τὸ ὁποῖον συνίσταται ἐκ πολλῶν μίτων, ἐκ ποικίλων
νημάτων. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *weriqma*, ἦτοι καὶ (πολύχρωμα, ποικιλό-
χρωμα) κεντηντὰ (φορέματα). (Καὶ ἐστολίσθη με χρυσὸν καὶ ἄρ-
γυρον, καὶ ἐνεδύθη με βύσσον, με μεταξωτὰ καὶ κεντητά). Οἱ Ο'
ἔχουν «ποικίλα». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «πολύμιτα», προσεγγίζει
πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ἐλαφρῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται
ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 27,16.

Πολυπραγμοσύνη (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 7,29).

Ἐνάμειξις εἰς ξένας ὑποθέσεις, ἀδιακρισία, περιέργεια. Τὸ
ἑβραϊκόν ἔχει *hisbonoth rabbim*, ἦτοι πολλὰς ραδιουργίας. (Ὁ
Θεὸς ἔπλασε τοὺς ἀνθρώπους εὐθεῖς, αὐτοὶ ὅμως ἐπεζήτησαν πολλὰς
ραδιουργίας). Οἱ Ο' ἔχουν «λογισμοὺς πολλοὺς», ὑπὸ παρομοίαν ἔν-
νοϊαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «πολυπραγμοσύνην», προσεγγίζει
ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Πολυφόρος (Θεοδοτ.). (Ἡσ. 32,12).

Παραγωγικός, γόνιμος, πολύκαρπος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *roijja*,
ἦτοι καρποφόρους. (Κτυπήσατε τὰ στήθη σας διὰ τοὺς προσφι-
λεῖς ἀγρούς, διὰ τοὺς καρποφόρους ἀμπελώνας). Οἱ Ο' ἔχουν «γεν-
νήματος», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς καρποφορίας. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων
«πολυφόρου», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ
τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ
Συμμάχου.

Πονικὸς (Θεοδοτ.). (Παρ. 15,1).

Λυπηρὸς, καταθλιπτικός, θλιβερός, ἀνιαρὸς. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει
'etseb, ἦτοι προσβλητικὸς (δυσάρεστος, θλιβερός). (Ὁ προσβλητι-
κὸς λόγος διεγείρει τὴν ὀργήν). Οἱ Ο' ἔχουν «λυπηρὸς», ἐν τῇ ἐννοίᾳ
τοῦ ὀκληροῦ καὶ δυσαρέστου. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων, «πονικὸς»,
προσεγγίζει πολὺ τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Πορφυροῦμαι (Ἀκύλ.). (Ἡσ. 61,6).

Ἐνδύομαι πορφυρᾷ, λαμπρὰ ἐπίσημα ἐνδύματα, βάπτομαι πορ-
φυροῦς. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *tithjammau*, ἦτοι θὰ ὑπερηφανεύε-
σθε (θὰ καυχᾶσθε). (Θὰ φάγετε τὰ πλούτη τῶν ἐθνῶν καὶ θὰ ὑπερη-
φανεύεσθε εἰς τὴν δόξαν αὐτῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «θαυμασθήσεσθε»,

ὑπὸ παρεμφερῆ ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων, «πορφυρωθήσθε», ἀποδίδει μεταφορικῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Ποτισμὸς (Ἀκύλ.). (Παρ. 3,8).

Πότισμα, ἄδρευσις, ἐμποτισμός. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *wešiqqu*, ἦτοι καὶ δρόσος (καὶ ὕδωρ). (Αὐτὸ θὰ εἶναι θεραπεία εἰς τὰ νεῦρά σου καὶ δρόσος εἰς τὰ ὀσῆ σου). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ ἐπιμέλεια», ἐννοοῦντες ἐνταῦθα, προφανῶς, τὴν ἰατρικὴν φροντίδα καὶ περιθάλψιν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «καὶ ποτισμός», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἑβραϊκόν καὶ τοὺς Ο'.

Ποτιστὴς (Ἀκύλ.). (Γέν. 40,5).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ποτίζει, ὁ ὁποῖος παρέχει ὕδωρ πρὸς πόσιν. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *hammasqe*, ἦτοι ὁ οἴνοχος. (Ὁ οἴνοχος καὶ ὁ ἀρτοποιὸς τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου ... εἶδον ἐνύπνιον κατὰ τὴν ἰδίαν νύκτα). Οἱ Ο' ἔχουν «ὁ ἀρχιοίνοχος», ἦτοι ὁ προϊστάμενος τῶν οἴνοχῶν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ὁ ποτιστής», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἑβραϊκόν καὶ τοὺς Ο'.

Πραεὺς (Θεοδοτ.). (Ἠσ. 40,11).

Ἠπίως, ἠρέμως, μὲ πραότητα, τρυφερότητα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *jenahel*, ἦτοι θὰ ὀδηγῆ (θὰ φροντίζῃ). (Θὰ βαστάξῃ τὰ ἄρνια εἰς τὸ στήθος του, θὰ ὀδηγῆ μὲ τρυφερότητα τὰ θηλάζοντα). Οἱ Ο' ἔχουν «παρακαλέσει», ἦτοι θὰ παραμυθήσῃ, θὰ παρηγορήσῃ, θὰ ἀνακουφίσῃ ψυχικῶς. Ὁ Θεοδοτιῶν, μεταφράζων «πραεὺς ἄξει», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Πρασιάζομαι (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 41 [42],2).

Διαιροῦμαι εἰς πρασιάς. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *ta'arog*, ἦτοι ποθεῖ (λαχταρῶ, χάσκει, ἐπιθυμεῖ διακαῶς). (Ὅπως ποθεῖ ἢ ἔλαφος τοὺς ρύακας τῶν ὑδάτων, οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ μου σὲ ποθεῖ, Θεέ μου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπιποθεῖ», ὑπὸ τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας συσχετίζει, ἴσως, τὸ ὡς ἄνω ἑβραϊκόν ῥῆμα πρὸς τὸ ὄνομα *'aruga*, διὰ τοῦ ὁποῖου δηλοῦται ἡ πρασιά, ἦτοι τὸ τμήμα κήπου μὲ χλόην, μὲ τὸν λειμῶνα, τὸν βοσκότοπον, ὅπου σπεύδουν νὰ τραφοῦν καὶ νὰ δροσισθοῦν κρानγάζοντα τὰ ἄγρια ζῶα, καὶ μεταφράζει «πεπρασιασμένος», ἀποδίδων οὕτω παραπλησίως τὸ κείμενον. Βλ. καὶ **πρασιούμαι**.

Πρασιούμαι (Ἀκύλ.). (Ἰωήλ 1,20).

Διαιροῦμαι εἰς πρασιάς. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει *ta'arog*, ἦτοι χάσκουν (λαχταροῦν, ἐπιθυμοῦν διακαῶς). (Καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα τοῦ

ἀγροῦ χάσκουν πρὸς σέ, διότι ἔχουν ξηρανθῆ οἱ ρύακες τῶν ὑδάτων, καὶ ὁ καύσων ἔχει καταφάγει τὰς βοσκὰς τῆς ἐρήμου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἀνέβλεψαν», ἦτοι ὑψωσαν τοὺς ὀφθαλμούς των, τὴν φωνήν των. Περὶ τῆς μεταφράσεως τῆς λέξεως ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα βλ. ἐν λ. **πρασιάζομαι**.

Πρέμνον (Σύμμ.). (Ἰεζ. 17,7).

Ἡ βάσις, τὸ θεμέλιον, ἡ ρίζα τοῦ δένδρου, τὸ κατώτατον μέρος τοῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει me'arugoth, ἦτοι ἀπὸ τὰς πρασιάς. (Διὰ τὴν ποτιζῆ αὐτὸ ἀπὸ τὰς πρασιάς, ὅπου ἦτο φυτευμένον). Οἱ Ο' ἔχουν «σὺν τῷ βώλω», ἦτοι ἐκ τοῦ χώματος (ἐκ τοῦ ἐδάφους, ἐκ τοῦ τόπου). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἀπὸ τοῦ πρέμνου», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ περισότερον τοὺς Ο'.

Πρηστήρ (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 1,4).

Ἄστραπή, κεραυνός, καταιγίς, ἀνεμοστρόβιλος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει ruah se'ara, ἦτοι ἀνεμοστρόβιλος. (Καὶ εἶδον ὅτι ἦλθεν ἀνεμοστρόβιλος ἀπὸ τὸν βορρᾶν). Οἱ Ο' ἔχουν «πνεῦμα ἐξαίρον», ἦτοι καταστρεπτικὸς ἄνεμος. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἄνεμος προηστήρος», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, συμφωνεῖ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Πρινεῶν (Ἀκύλ.). (Γέν. 14,3).

Δάσος ἐκ πρίνων. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει hassiddim, τὸ ὅποῖον ὁμοῦ μετὰ τοῦ 'el- 'emeq δηλώνει τὴν φάραγγα (τὴν κοιλάδα) τῶν Σιδδίμ. (Ὅλοι αὐτοὶ συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Σιδδίμ, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἄλμυρὰ [ἢ Νεκρὰ] θάλασσα). Οἱ Ο' ἔχουν «τὴν ἀλυκὴν», ἦτοι τὴν ἄλμυρᾶν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «τῶν πρινεῶνων», ἀφίσταται τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου, τόσον τοῦ ἐβραϊκοῦ, ὅσον καὶ τῶν Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν στίχῳ 8.

Πρίνινος (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 27,5 [6]).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει κατασκευασθῆ ἀπὸ πρίνων. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει 'allunim, ἦτοι δρύινα (ἀπὸ δρῦν). (Ἔλαβον κέδρους ἀπὸ τὸν Λίβανον, διὰ τὴν κατασκευάσασθαι διὰ σέ κατάρτια [τῶν πλοίων] δρύινα). Οἱ Ο' ἔχουν «(ἰστοὺς) ἐλατίνους», ἦτοι ἀπὸ ἐλάτην. Ὁ Ἀκύλας μεταφράζων, «ἐπὶ σὲ πρίνινα», ἔχει ὑπ' ὄψει τοῦ τὴν ἰδίαν, ὡς ἄνω, ἐβραϊκὴν λέξιν, ἀποδίδει ὅμως αὐτὴν δι' ἄλλης ὀνομασίας, τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπίσης τὸ δι' αὐτῆς δηλούμενον δένδρον, ἦτοι «πρίνινος», ἀντὶ «δρύινος» (ὡς «πρίνος» καὶ «δρῦς»). Οὕτω μεταφράζει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, δὲν συμφωνεῖ ὅμως καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Πριστήρ (Ἀκύλ.). (Γ' [A'] Βασ. 7,46 [9]).

Τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον πριόνι(ον), ὁ πριών, ἀλλὰ καὶ ὁ πριονιστής, ὁ πριόστης. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *hammegeza*, ἥτοι διὰ πριονίου. (Ὅλοι αὐτοὶ ἦσαν ἀπὸ λίθους πολυτελεῖς..., πριονισμένους διὰ πριονίου). Ἡ λέξις αὕτη ἐλλείπει ἐκ τοῦ κειμένου τῶν Ο'. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν *πριστήρι*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν.

Προαγωγή (Σύμμ.). (Δαν. 3,97 [30]).

Πρόοδος, προβίβασμός, ἐξύψωσις. Τὸ ἀραμαϊκὸν ἔχει *hatslah*, ἥτοι *προήγαγεν* (ἀνύψωσεν, προεβίβασεν). (Τότε προήγαγεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεδράχ, τὸν Μισάχ καὶ τὸν Ἀβδοναγῶ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Βαβυλώνας). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐξουσίαν δούς*», τὸ δὲ κείμενον τοῦ Θεοδοτίωνος (τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, ἔχει καταλάβει τὴν θέσιν τῆς μεταφράσεως τῶν Ο' ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βίβλῳ τοῦ Δανιήλ)⁶⁷ ἔχει «*κατεύθυνεν*», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἐπίσης τῆς ἀναδείξεως καὶ ἀνυψώσεως. Ὁ Σύμμαχος ἔχει «ἐν προαγωγῇ ἐποίησεν», κατ' ἄλλην δὲ γραφὴν «*ἐποίησατο*», ὑπὸ τὴν ὡς ἄνω σημασίαν, μεταφράσας τὸ ἀραμαϊκὸν ἐπιτυχῶς.

Προέλευσις (Σύμμ.). (Δευτ. 33,18).

Ἡ πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἔλευσις, τὸ προχωρεῖν, τὸ προηγῆσθαι. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *betse'thekha*, ἥτοι εἰς τὰς ἐξορμήσεις σου (εἰς τὰς ἐξόδους σου). (Εὐφραίνου, Ζαβουλών, εἰς τὰς [δι' ἐπιχειρήσεις] ἐξορμήσεις σου). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐν *ἐξοδία σου*», ἥτοι εἰς τὰς ἐκστρατείας σου (εἰς τὰς ἐξορμήσεις σου, εἰς τὰ ταξειδίδια σου). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἐν τῇ *προελεύσει σου*», προσεγγίζει σημαντικῶς τὸ ἐβραϊκόν, δὲν ἀφίσταται δὲ πολὺ καὶ τῶν Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἑξ. 21,7. Ψαλμ. 64 (65),9. 120 (121),8. Παρ. 4,23.

Προθεσμία (Σύμμ.). (Δαν. 9,26 [δύς]).

Διορία, καθωρισμένον χρονικὸν διάστημα, ὄριον. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *weqitstso* καὶ *we'ad qets*, ἥτοι καὶ τὸ τέλος του καὶ μέχρι τὸ τέλος, ἀντιστοιχῶς. (Καὶ τὸ τέλος του θὰ ἐπέλθῃ μὲ κατακλυσμόν, καὶ μέχρι τὸ τέλος τοῦ πολέμου θὰ γίνωνται αἱ προαποφασισμένα καταστροφαί). Οἱ Ο' ἔχουν «ἡ *συντέλεια αὐτοῦ*» καὶ «*ἕως καιροῦ συντελείας*», ἀντιστοιχῶς, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ἐπίσης, τοῦ τέλους. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ ἡ *προθεσμία αὐτοῦ*» καὶ «καὶ ἕως τῆς *προθεσμίας*», ἀντιστοιχῶς, προσεγγίζει καὶ τὸ ἐβραϊκόν καὶ τοὺς

67. Βλ. καὶ Α. Χαστούπη, *μν. ἐργ.*, ἐνθ' ἀνωτέρω.

Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰὼβ 28,3.

Πρόθυμα (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 24,6).

Τὸ πρὸ τῆς θυσίας προσφερόμενον θυμίαμα ἢ τὸ πλακούντιον. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει ba'agganoth, ἥτοι εἰς δοχεῖα. (Καὶ ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος καὶ τὸ ἔθεσεν εἰς δοχεῖα, καὶ μὲ τὸ ἄλλο ἥμισυ τοῦ αἵματος ἐρράντισε τὸ θυσιαστήριον). Οἱ Ο' ἔχουν «εἰς κρατῆρας», ἥτοι, ἐπίσης, εἰς δοχεῖα. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «ἐν προθύμασιν», δὲν ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀφίσταται δὲ καὶ τῶν Ο'.

Προκόπτω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 44 [45],5).

Προοδεύω, εὐδοκίμῶ, προάγομαι. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει tselah, ἥτοι ἐφόρμησε (προχώρει). (Ἐν τῇ μεγαλειότητί σου ἐφόρμησε ἐπιπὸς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τῆς πραότητος καὶ τῆς δικαιοσύνης). Οἱ Ο' ἔχουν «κατευοδοῦ», ἥτοι προόδευε (εὐτύχει, προχώρει ἀνέτως). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «πρόκοπτε», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Προλαῶ (Σύμμ.). (Ψαλμ. 26 [27],7 [8]).

Προλέγω, ὀμιλῶ ἢ ἀναγγέλλω πρότερον. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει lekha 'amar, ἥτοι λέγει περὶ σοῦ. (Ἡ καρδία μου λέγει περὶ σοῦ ζήτησατε τὸ πρόσωπόν μου). Οἱ Ο' ἔχουν «σοὶ εἶπεν», ἥτοι εἶπε περὶ σοῦ. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «σοὶ προελάλει», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Πρόμετρος (Σύμμ.). (Β' Βασ. [Σαμ.] 21,20).

Μακρός, ὑψηλόσωμος. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει madon. Ἡ δυσνόητος αὕτη λέξις σημαίνει μᾶλλον ὑψηλόσωμος, ὑπερμεγέθης. (Καὶ ἐγίνε πάλιν πόλεμος εἰς τὴν Γέθ, καὶ ἦτο ἐκεῖ κάποιος ἄνθρωπος ὑψηλόσωμος). Οἱ Ο' δὲν μετέφρασαν τὴν δυσχερῆ λέξιν, ἢ ὅποια, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπαντᾷ, καὶ μετέγραψαν αὐτὴν διὰ τοῦ «μαδών»⁶⁸. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «πρόμετρος», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν.

Προπηλακίζω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 54 [55],13).

Ἐξυβρίζω, ἐξευτελίζω, χλευάζω, διασύρω, περιφρονῶ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει jehorgheni, ἥτοι ὁ ὄνειδίζων με. (Διότι δὲν εἶναι

68. Διὰ περισσότερα βλ. ἐν Π. Σιμωνά, *Αἱ ἀμετάφραστοι λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ πῶν Ο'*, σελ. 95 (ἐν λ. μαδών).

ἐχθρός μου ὁ ὄνειδιζων με). Οἱ Ο' ἔχουν «ὄνειδισέ με». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «προεπηλάκισέ με», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 73 (74),10).

Προπηλακισμός (Σύμμ.). (Ψαλμ. 43 [44],14).

Ἐξύβρισις, ἐξευτελισμός, χλευασμός, διασυρμός, καταφρόνησις, περιφρόνησις. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει la'ag, ἥτοι καταφρόνησιν. (Μᾶς κατέστησες ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν, καταφρόνησιν καὶ χλευασμὸν εἰς τοὺς πέριξ ἡμῶν). Οἱ Ο' ἔχουν «μνηκτηρισμόν», ἥτοι ἐμπαιγμόν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «προπηλακισμόν», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Προσβλέπω (Σύμμ.). (Ἰων. 2,5).

Ἰψώνω τὰ βλέμματα πρὸς κάποιον, κοιτάζω εἰς τὰ μάτια. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει lehabbit, ἥτοι νὰ ἀντικρύσω. (Πῶς θὰ δυνηθῶ νὰ ἀντικρύσω πάλιν τὸν ἅγιον ναόν σου;). Οἱ Ο' ἔχουν «τοῦ ἐπιβλέψαι», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «προσβλέψω», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ πολὺ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ψαλμ. 83 (84),10.

Προσερίζω (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 23,21).

Ἐξοργίζω, παροργίζω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'al - tammer bo, ἥτοι μὴ ἐξοργίξῃς αὐτόν. (Μὴ ἐξοργίξῃς αὐτόν, διότι δὲν θὰ συγχωρήσῃ τὰ παραπτώματά σου). Οἱ Ο' ἔχουν «καὶ μὴ ἀπειθῇ αὐτῷ», ἥτοι καὶ μὴ παρακούῃς, μὴ ἀπειθῇς εἰς αὐτόν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «μὴ προσερίξῃς αὐτῷ», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἀπομακρύνεται ὁμως ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Δευτ. 1,26. 9,7. 21,20. 31,27. Ψαλμ. 5,11. 77 (78),17. 104 (105),28. 105 (106),7. Ἰεζ. 5,6, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Δευτ. 9,7. 31,27. Α' Βασ. (Σαμ.) 15,23. Ψαλμ. 77 (78),8.

Προσεριθεύομαι (Σύμμ.). (Ἰεζ. 23,9).

Εἶμαι φίλερις, ἀμιλλῶμαι, ἐπιδιώκω ἀξίωμα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει 'ageba, ἥτοι ἐπόθησε σφοδρῶς. (Διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτήν... εἰς χεῖρας τῶν Ἀσσυρίων, τοὺς ὁποίους ἐπόθησε σφοδρῶς). Οἱ Ο' ἔχουν «ἐπειθήτο», ἥτοι ἐποθοῦσε (καὶ ἐστρέφετο πρὸς αὐτοὺς) μετὰ πάθους. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «προσηριθεύσατο», προσεγγίζει ἐξ ἴσου σχεδόν, τόσον τὸ ἑβραϊκόν, ὅσον καὶ τοὺς Ο'.

Προσεριστής (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 12,2).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος φιλονεικεῖ, ὁ φιλονεικος. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει meri,

ἦτοι ἀποστάτης (ἀνυπότακτος, ἀπειθής). (Ὁφθαλμοὺς ἔχουν διὰ νὰ βλέπουν, ἀλλὰ δὲν βλέπουν, ὦτα ἔχουν διὰ νὰ ἀκούουν, ἀλλὰ δὲν ἀκούουν, διότι εἶναι οἶκος ἀποστάτης). Οἱ Ο' ἔχουν «*παραπικραίνων*», ἦτοι παροργίζων (ἀπειθής, φιλόνηκος). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων, «*προσεριστής*», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, περισσότερο δὲ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἦσ. 30,9. Ἰεζ. 2,5. 44,6, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Ἰεζ. 44,6 καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Ἰεζ. 2,5⁶. 12,2. 17,12. 44,6.

Προσηλύτευσις (Ἀκύλ.). (Γέν. 47,9).

Διαμονὴ εἰς ξένην χώραν, μετανάστευσις, παροίκησις, τὸ παροικεῖν. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *megujaj*, ἦτοι τῆς παροικησεώς μου (τῆς παραμονῆς μου, τῆς διατριβῆς μου). (Ἡ διάρκεια τῆς παροικησεώς μου εἶναι ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη). Οἱ Ο' ἔχουν «(αἱ ἡμέραι) τῆς ζωῆς μου, ἅς παροικῶ», ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν. Ὁ Ἀκύλας μεταφράζων, «*τῆς προσηλυτεύσεώς μου*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'.

Προσηγεία (Σύμμ.). (Ἐκκλ. 9,17).

Ἠσυχία, ἡρεμία, ἠπιότης. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *benahath*, ἦτοι ἐν ἡρεμίᾳ (ἐν ἀναπαύσει). (Οἱ λόγοι τῶν σοφῶν ἀκούονται ἐν ἡρεμίᾳ καὶ προτιμῶνται τῶν κραυγῶν τῶν ἀφρόνων ἀρχόντων). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐν ἀναπαύσει*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν περίπου ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*μετὰ προσηγείας*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Προσθήκη (Σύμμ.). (Ἰεζ. 27,33).

Προσάρτησις, ἐξάρτημα, συμπλήρωμα. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *izbonajikh*, ἦτοι τὰ ἐκ τοῦ ἐμπορίου κέρδη σου. (Ὅταν ἤρχοντο διὰ θαλάσσης τὰ ἐκ τοῦ ἐμπορίου κέρδη σου, διέτρεφες πολλοὺς λαοὺς). Οἱ Ο' ἔχουν «*μισθόν*», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ πλοῦτου. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*τὴν προσθήκην σου*», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἐβραϊκόν, τὸ ὁποῖον οὔτε καὶ ὑπὸ τῶν Ο' ἀποδίδεται ἐπιτυχέστερον. Ἡ δυσχέρεια τοῦ κειμένου ἐνταῦθα εἶναι προφανής. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀκύλα ἐν Παρ. 1,9.

Πρόσθλιψις (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 42 [43],2).

Κατάθλιψις, καταπίεσις. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει *belahats*, ἦτοι ἐκ τῆς (λόγῳ τῆς) καταπίεσεως. (Διατὶ περιπατῶ σκυθρωπὸς ἐκ τῆς καταπίεσεως τοῦ λαοῦ;). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐν τῷ ἐκθλίβειν*», ἦτοι ἐνεκα τῆς καταθλίψεως (τῆς καταπίεσεως). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων

«έν προσθλίψει», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς, τόσον τὸ ἐβραϊκόν, ὅσον καὶ τοὺς Ο'.

Προσίεμαι (Σύμμ.). (Ίερ. 6,10).

Δέχομαι, ἀποδέχομαι, πιστεύω, ἀρέσκομαι, θέλγωμαι. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει lo' jahretsu - bo, ἥτοι δὲν εὐαρεστοῦνται (δὲν ἀρέσκονται) εἰς αὐτόν. (Ίδοὺ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐγινε δι' αὐτοὺς ὄνειδος· δὲν εὐαρεστοῦνται εἰς αὐτόν). Οἱ Ο' ἔχουν «οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτό», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «καὶ οὐ προσίενται αὐτόν», ἀποδίδει παραπλησίως τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ίωβ 42,9.

Προσκοπεύω (Σύμμ.). (Ίωβ 15,22).

Σκοπῶ ἐκ τῶν προτέρων, βλέπω, προβλέπω. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει wetsaphu, ἥτοι καὶ ἀναμένει. (Δὲν εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ ἐκ τοῦ σκότους καὶ ἀναμένει τὴν μάχαιραν). Οἱ Ο' ἔχουν «έντέταλται», ἥτοι ἔχει διαταχθῆ (ἔχει ὀρισθῆ). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «προεσκοπεύθη», ἀποδίδει παρεμφερῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Προσκοπῶ (Ἀκύλ.). (Ἀριθμ. 24,17).

Παρατηρῶ, ἐξετάζω, προνοῶ, φροντίζω. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει 'asurenpu, ἥτοι παρατηρῶ αὐτόν. (Παρατηρῶ αὐτόν, ἀλλὰ δὲν εἶναι πλησίον). Οἱ Ο' ἔχουν «μακαρίζω», ἥτοι θεωρῶ εὐτυχῆ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «προσκοπῶ αὐτόν», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀφίσταται ὁμως τῶν Ο'.

Πρόσκρουσις (Ἀκύλ.). (Παρ. 29,6).

Κρούσις, βιαία ἐπαφή, σύγκρουσις, προσβολή, Τὸ κείμενον εἶναι λίαν δυσχερές. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει moqes, ἥτοι ὑπάρχει παγίς. (Εἰς τὸν ἁμαρτάνοντα ἄνθρωπον ὑπάρχει παγίς, ἐνῶ ὁ δίκαιος ψάλλει εὐφραινόμενος). Οἱ Ο' ἔχουν «παγίς». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «πρόσκρουσις», δὲν ἀποδίδει σαφῶς τὸ ἤδη δυσνόητον ἐβραϊκόν, οὔτε συμφωνεῖ πρὸς τοὺς Ο'.

Προσπαίω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 90 [91],12).

Προσκορούω, προσπίπτω. Βλ. **Προσπαίω**.

Προσπλήρωμα (Σύμμ.). (Β' Παρ. 32,5).

Συμπλήρωμα, ἐξοπλισμός. Τὸ ἐβραϊκόν ἔχει 'eth - hammillo', ἥτοι τὸ φρούριον. (Καὶ ἐπεσκεύασε τὸ φρούριον τῆς πόλεως τοῦ Δαυίδ). Οἱ Ο' ἔχουν «τὸ ἀνάλημμα», ἥτοι τὴν ἀκρόπολιν (τὸ

τείχος, τὸ φρούριον). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «τὸ προσπλήρωμα», προσεγγίζει τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Πρόσπταισμα (Σύμμ.). (Ἐξ. 10,7).

Πρόσκορσις, πρόσκομμα, ὀλισθημα. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει lemoqes, ἦτοι εἰς παγίδα. (Ἔως πότε αὐτὸς θὰ εἶναι παγίς [πρόσκομμα, ἐμπόδιον] εἰς ἡμᾶς;). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «σκῶλον», ἦτοι ἐμπόδιον, πρόσκομμα. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «πρόσπταισμα», ἀποδίδει μᾶλλον καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Προσπταῖω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 90 [91],12).

Προσκορῶ, προσκόπτω, πίπτω, ὀλισθαίνω. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει rep - tiggoph, ἦτοι διὰ νὰ μὴ προσκόψῃς. (Θὰ σὲ σηκώσουν εἰς τὰς χεῖρας, διὰ νὰ μὴ προσκόψῃς εἰς λίθον τὸν πόδα σου). Οἱ Ο' ἔχουν «μὴποτε προσκόψῃς», ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «ἵνα μὴ προσπταίῃς», κατ' ἄλλην δὲ γραφὴν «ἵνα μὴ προσπταίῃς», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

Προσράσσω (Ἀκύλ.). (Ἦσ. 27,9).

Προσαράπτω, κατασυντριβῶ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει besumo, ἦτοι ὅταν συντριψῇ. (Ὅταν συντριψῇ ὅλους τοὺς λίθους τῶν βωμῶν ὡς λεπτὴν κόνιν ἀσβέστου). Οἱ Ο' ἔχουν, παρομοίως, «ὅταν θῶσι ... κατακεκομμένους», ἦτοι ὅταν μεταβάλουν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «προσερραγμένους», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς, τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Προσρηγνύω (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 2,9).

Κατασυντριβῶ, θραύω βιαίως, σπάζω, προσκορῶ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει tenappetsem, ἦτοι θὰ συντριψῇς αὐτούς. (Θὰ τοὺς ποιμάνῃς μὲ ράβδον σιδηρᾶν, θὰ συντριψῇς αὐτούς ὡς σκευὴ κεραμοποιού). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «συντριψῆς αὐτούς». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «προσρηξῆς αὐτούς», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς, τὸν ἑβραϊκόν, ὅσον καὶ τοὺς Ο'.

Προστρίβω (Ἀκύλ.). (Γέν. 3,15).

Συντριβῶ, πλήττω, ἐξαντλώ. Τὸ ἑβραϊκόν ἔχει ješurhekha, ἦτοι θὰ (σοῦ) συντριψῇ. (Αὐτὸς θὰ σοῦ συντριψῇ τὴν κεφαλὴν καὶ σὺ θὰ πλήξῃς τὴν πτέρναν του). Οἱ Ο' ἔχουν «τηρήσει», ἦτοι, ὁμοίως, θὰ (σοῦ) συντριψῇ. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «προστρίψει», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἑβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιοῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Παρ. 6,13.

Προσφεύγω (Σύμμ.). (Α' Βασ. [Σαμ.] 29,3).

Καταφεύγω κάπου ζητῶν προστασίαν, βοήθειαν. Τὸ ἑβραϊκόν

ἔχει porhlo, ἦτοι κατέφυγεν (προσέφυγεν). (Δὲν εὔρον εἰς αὐτὸν τίποτε ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ κατέφυγεν εἰς ἐμὲ μέχρι σήμερον). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐνέπεσε (πρὸς με)*», ἦτοι ἔπεσεν (εἰς χεῖράς μου). Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*προσέφυγέ μοι*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰεζ. 29,16.

Προσφιλία (Ἀκύλ.). (Ψαλμ. 44 [45],1).

Ἄγαθὴ διάθεσις, φιλία, φιλικὴ σχέση. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει jedidoth, ἦτοι τῆς ἀγάπης, τῆς φιλίας. (Ἄσμα τῆς ἀγάπης). Οἱ Ο' ἔχουν μεταφράσει, παραπλησίως, «*τοῦ ἀγαπητοῦ*». (Ἄσμα ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*προσφιλίας*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἑβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Πρόσφορος (Σύμμ.). (Ἦσ. 57,6).

Ὁ προσφερόμενος, ὁ κατάλληλος, τὸ ἀφιέρωμα. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει minha, ἦτοι προσφοράς, δῶρα. (Εἰς αὐτοὺς ἐξέχεες σπονδάς καὶ προσέφερες προσφοράς). Οἱ Ο' ἔχουν «*θυσίας*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*προσφορὰν*» (καὶ κατ' ἄλλην γραφὴν «*πρόσφορον*»), ὡς χρησιμοποιεῖται οὕτως ἢ λέξις καὶ σήμερον, πρὸς δήλωσιν τοῦ διὰ τὴν θεῖαν εὐχαριστίαν προσφερομένου ἄρτου κ.λπ.), ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Πρωτεῖος (Σύμμ.). (Ψαλμ. 77 [78],51).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος κατέχει τὴν πρώτην θέσιν, τὸν πρῶτον βαθμόν, ὁ πρωτεύων. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει ge'sith, ἦτοι τὴν ἀπαρχὴν (τὰ πρῶτα - πρῶτα, τὰ πλέον ἐκλεκτά). (Καὶ ἐπάταξεν ὅλα τὰ πρωτότοκα τῆς Αἰγύπτου, τὴν ἀπαρχὴν τῆς δυνάμεως [τὰ πλέον ἐκλεκτά] εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ Χάμ). Οἱ Ο' ἔχουν, ἐπίσης, «*ἀπαρχὴν*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*πρωτεῖον*», ἀποδίδει λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν 44 (45),10. Ἰωβ 22,24. 28,16. Ἄσμ. 5,13.

Πρωτοτοκία (Ἀκύλ.). (Γέν. 25,34).

Ὁ πρῶτος τοκετός, ἡ ιδιότης τοῦ πρωτοτόκου, τὸ νὰ εἶναι κάποιος πρωτότοκος, τὰ πρωτοτόκια, τὸ δικαίωμα τοῦ πρωτοτόκου τέκνου. Τὸ ἑβραϊκὸν ἔχει eth - habbekhoga, ἦτοι τὰ πρωτοτόκια. (Τοιουτοτρόπως ὁ Ἠσαῦ περιεφρόνησε τὰ πρωτοτόκια [αὐτοῦ]). Οἱ Ο' ἔχουν «*τὰ πρωτοτόκια*». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*τὴν πρωτοτοκίαν*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἑβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς

τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Δευτ. 21,17. Ὡσαύτως χρησιμοποιεῖται αὕτη ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ χωρίῳ καὶ ὑπὸ τῶν Θεοδοτίωνος καὶ Συμμάχου.

Πτελέα (Σύμμ.). (Ἡσ. 41,19).

Εἶδος δένδρου, ἢ φτελιά. Τὸ κείμενον ἐνταῦθα εἶναι δυσχερῆ-στατον. Περιέχει πολλὰς ὀνομασίας δένδρων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι πλήρως γνωστά. Πιθανῶς τὸ ἐβραϊκὸν *tidhar*, τὸ ὁποῖον σημαίνει, ἴσως, τὴν πεύκην ἢ τὸν πλάτανον, καὶ τὸ ὁποῖον ἀγνοεῖται ὑπὸ τοῦ ἁσαφούς κειμένου τῶν Ο', εἶναι τὸ ἀντίστοιχον τοῦ ὡς ἄνω «*πτελέα*» τοῦ Συμμάχου⁶⁹.

Πτηνὸς (Ἀκύλ.). (Ἰὰβ 5,7).

Ὁ ἰπτάμενος, τὸ πτηνόν. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *rešerh*, ἦτοι τοῦ πτηνοῦ. (Ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται διὰ νὰ λυπηταί, καὶ οἱ νεοσοὶ τοῦ πτηνοῦ διὰ νὰ πετοῦν ὑψηλά)⁷⁰. Οἱ Ο' ἔχουν «*γυπός*», ὑπὸ παρομοίαν σημασίαν. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*πτηνοῦ*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Πτήξις (Ἀκύλ.). (Ἰεζ. 32,25).

Φόβος, τρόμος, συστολή, ρίχνωσις ἐκ φόβου. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *hittitham*, ἦτοι τὸν τρόμον των. (Διότι ἐνέσπειραν τὸν τρόμον των εἰς τὴν χώραν τῶν ζώντων). Οἱ Ο' δὲν ἔχουν τὴν ἀντίστοιχον φράσιν. Ὑπάρχει ὅμως αὕτη ἐν στίχ. 24 ἐξ. («οἱ δεδωκότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς» κ.λπ.). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*πτήξις αὐτῶν*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου. Χρησιμοποιεῖται ὡσαύτως καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων μεταφραστῶν ἐν Παρ. 18,7.

Πτίλος (Σύμμ.). (Ἰεζ. 17,7).

Μικρὸν περὸν, μαλακὸ φτερό. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *werab - notsa*, ἦτοι πολὺπτερος (μὲ πολλὰ φτερά). (Ἐπῆρχε δὲ καὶ ἓνας ἄλλος ἀετός, μέγας, μεγαλοπτέρυγος καὶ πολὺπτερος). Οἱ Ο' ἔχουν «*δνυξι*», ἦτοι μὲ (πολλοὺς) δνυχας. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*πτίλοις*», δὲν ἀποδίδει ἐπακριβῶς τὸ ἐβραϊκόν, ἀκόμη δὲ περισσότερον

69. Βλ. καὶ Π. Σιμωνά, Ἀμετάφραστοι ἐβραϊκαὶ λέξεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἰς τὰς ἀρχαίας μεταφράσεις Ἀκύλα, Θεοδοτίωνος καὶ Συμμάχου, σελ. 31 καὶ 35 (ἐν λ. Δαὰρ καὶ Θασοῦρ ἀντιστοίχως).

70. Ἡ φράσις αὕτη ἐπιδέχεται καὶ ἄλλας ἐρμηνείας (βλ. σχετικὰ ὑπομνήματα εἰς τὸ οἰκεῖον χωρίον).

ἀπομακρύνεται καὶ ἀπὸ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Λευιτ. 1,16. Ἰωβ 39,13, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοσιῶνος ἐν Λευιτ. 1,16. Ἰεζ. 17,7.

Πτισάνη (Ἀκύλ.). (*Β' Βασ. [Σαμ.] 17,19*).

Ἀπεφλοιωμένοι, ἄλεσμένοι κριθαί. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *hariphoth*, ἧτοι ἀπεφλοιωμένοι κριθαί. (Καὶ ἡ γυνὴ ἔλαβε καὶ ἠπλωσεν εἰς τὸ στόμιον τοῦ φρέατος ἀπεφλοιωμένας κριθάς). Οἱ Ο' δὲν μεταφράζουν τὴν ἀντίστοιχον ἔβραϊκὴν, ἀλλὰ μεταγράφουν αὐτὴν διὰ τοῦ «ἀραφώθ⁷¹». Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*πτισάνας*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἔβραϊκόν. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Πτύξ (Σύμμ.). (*Ἦσ. 30,8*).

Πτυσσόμενον βιβλίον, πινακίδιον (πρὸς γραφήν). Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *'al - luah*, ἧτοι εἰς πινακίδιον. (Πήγαινε τώρα καὶ γράψε αὐτὸ εἰς πινακίδιον ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ γράψε αὐτὸ εἰς βιβλίον). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐπὶ πυξίου*», ὑπὸ τὴν αὐτὴν, ὡς ἄνω, ἔννοιαν. Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐπὶ πυξί*», καὶ κατ' ἄλλην γραφήν «*ἐπὶ πτυχῆς*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, συμβαδίζει δὲ καὶ μετὰ τῶν Ο'.

Πτύον (Σύμμ.). (*Ἦσ. 30,24*).

Γεωργικὸν ἐργαλεῖον πρὸς λίκμησιν τῶν σιτηρῶν, πτυάριον, «φτυάρι». Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *barahath*, ἧτοι μὲ τὸ πτυάριον. (Θὰ τρώγουν καθαρὸν ἄχυρον, λικμησμένον μὲ τὸ πτυάριον καὶ τὸ δίκρανον). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐν κριθῇ*». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*ἐν πτύῳ*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, δὲν συμφωνεῖ ὁμως πρὸς τοὺς Ο'.

Πτωματίζω (Ἀκύλ.). (*Α' Βασ. [Σαμ.] 30,21*).

Καταβάλλω, καταβάλλομαι, ἀποκάμνω. Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *'aser - riggeru*, ἧτοι τοὺς καταπονηθέντας. (Καὶ ἦλθεν ὁ Δαυὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἄνδρας τοὺς καταπονηθέντας καὶ μὴ δυναμένους νὰ ἀκολουθήσουν αὐτόν). Οἱ Ο' ἔχουν «*τοὺς ἐκλυθέντας*», ἧτοι ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶχον ἀποκάμει, καὶ κατ' ἄλλην γραφήν «*τοὺς ὑπολειφθέντας*», ἧτοι ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶχον παραμείνει ὀπίσω (λόγῳ ἐξασθενήσεως κ.λπ.). Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*οἱ ἐπτοματίσθησαν*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἔβραϊκόν, ἐναρμονίζεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Δευτ. 25,1. Α' Βασ. (Σαμ.) 30,10'21. Ψαλμ. 139 (140),11.

71. Περισσότερα βλ. ἐν Π. Σιμωτά, *Αἱ ἀμετάφραστοι λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ τῶν Ο'*, σελ. 29 (ἐν λ. ἀραφώθ).

Πτωχοφανής (Θεοδοτ.). (Παρ. 13,7).

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται ὡς πτωχός. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *mi-throšēš*, ἥτοι ὁ ἐμφανιζόμενος ὡς πτωχός. ([Καὶ ὑπάρχει ἄλλος], ὅστις ἐμφανίζεται ὡς πτωχός, ἀλλ' ἔχει πλούτον πολύν). Οἱ Ο' ἔχουν «οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτούς», ὑπὸ παρομοίαν ἔννοιαν. Ὁ Θεοδοτίων, μεταφράζων «*πτωχοφανής*», ἀποδίδει ἐπιτυχῶς τὸ ἐβραϊκόν, παρεμφερῶς δὲ καὶ τοὺς Ο'.

Πύκασμα (Σύμμ.). (Ψαλμ. 117 [118],27).

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι πυκνῶς κεκαλυμμένον, πετυκασμένον, δεδεμένον. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *ba'abothim*, ἥτοι μὲ περικαλύμματα, μὲ σχοινία. (Ἐτοιμάσατε τὰ πρὸς θυσίαν, κεκαλυμμένα μὲ σχοινία). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἐν τοῖς πυκάζουσιν*», ἥτοι μὲ περικαλύμματα. Ἡ ἔννοια τοῦ κειμένου ἐνταῦθα δὲν εἶναι πλήρως διηκριβωμένη. Καθίσταται, πάντως, προφανές, ὅτι ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*πυκάσματα*», προσεγγίζει τὸ ἐβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἰεζ. 31,14.

Πυρὸν (Ἀκύλ.). (Λευιτ. 2,9).

Τὸ πῦρ. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *išše*, ἥτοι πῦρ, καῦσις, προσφορὰ διὰ πυρός. ([Αὐτὸ εἶναι] θυσία [προσφορὰ], ἡ ὁποία γίνεται διὰ πυρὸς εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον). Οἱ Ο' ἔχουν «*θυσία*», ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς διὰ πυρὸς τοιαύτης. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*πυρόν*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, προσεγγίζει δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐξ. 29,18. 30,20. Λευιτ. 2,3·16. 3,9. 24,9. Δευτ. 28,1, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος ἐν Ἐξ. 29,18. 30,20. Λευιτ. 2,9·16. 3,9 καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου ἐν Λευιτ. 3,9.

Πυρροῦμαι (Ἀκύλ.). (Ἐξ. 25,5)

Γίνομαι πυρρός, πυρόχρους, ξανθοκόκκινος, λαμβάνω τὸ χρῶμα τοῦ πυρός, κοκκινίζω. Τὸ ἐβραϊκὸν ἔχει *me'addamim*, ἥτοι κόκκινα, κοκκινοβαφῆ (κοκκινοβαμμένα). ([Θὰ λάβετε]... κοκκινοβαφῆ δέρματα κριῶν, δέρματα κνανοῦ χρώματος καὶ ξύλα, τὰ ὁποῖα δὲν σήπονται). Οἱ Ο' ἔχουν «*ἠρρυθρωδανωμένα*», ἥτοι κόκκινα, ἐπίσης. Ὁ Ἀκύλας, μεταφράζων «*πεπυρρωμένα*», ἀποδίδει ὀρθῶς τὸ ἐβραϊκόν, παρομοίως δὲ καὶ τοὺς Ο'. Ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται ἐν τῷ ὡς ἄνω χωρίῳ καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοδοτίωνος, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοῦ Συμμάχου.

Πωμάζω (Σύμμ.). (Ψαλμ. 139 (140),10).

Κλείω (δοχεῖον) διὰ πώματος, θέτω πῶμα, καλύπτω, σκεπάζω.

Τὸ ἔβραϊκὸν ἔχει *jekhassemo*, ἦτοι ἄς καλύψη αὐτούς. (Ἡ κακία [ἢ πονηρία] τῶν χειλέων των ἄς τοὺς καλύψη). Οἱ Ο' ἔχουν, ὁμοίως, «καλύψει αὐτούς». Ὁ Σύμμαχος, μεταφράζων «*πωμασάτω αὐτούς*», ἀποδίδει καλῶς τὸ ἔβραϊκόν, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Ο'.

(*Συνεχίζεται*)